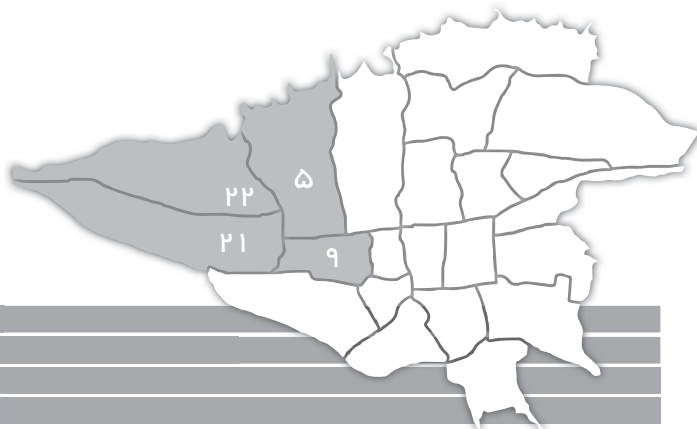

هویت تازه در انتظار تهران

«تهران»، یکی از روستاهای کوچک و کم اهمیت شهر «ری» بود که تقریباً در ۶ کیلومتری آن قرار داشت. از قرن ششم هجری به بعد که شهری مورد هجوم‌های ویران کننده «مغولان» و...

دوشنبه
۲۸ مهر ۱۳۹۹
سال شانزدهم / شماره ۷۷۴
صفحه ۱۶

زمین چمن مصنوعی ۵ هزار مترمربعی
در محله دامپزشکی افتتاح شد

مستطیل سبز تقدیم به عاشقان فوتبال

صفحه ۲

عکس: حوریه حسینی

۴۰ کتاب هم‌محل‌های ما به ۴ زبان زنده دنیا
ترجمه می‌شود

فرش قرمز برای نویسندگان جوان اکباتان

آذرماه سال گذشته، زمانی که گروه نویسندگان جوان منطقه ۵ از ۲۵ جلد کتاب جوانان و نوجوان محله‌های «اکباتان»، «بیمه» و «پادانا» رونمایی کردند، قول دادند تا به این تعداد...

صفحه ۸

تلاش ۲ نیروی خدمات شهری منطقه ۲۲ برای پیشگیری
از آلودگی در فضای مجازی خیرساز شد

نه بار اول مان بود نه آخری است

این روزها که شهر، سر زنده از باران الهی است، پاکبانان، کارگران و کارکنان زحمتکش اداره خدمات شهری مناطق ۲۲ گانه شهرداری تهران، شبانه‌روز تلاش می‌کنند...

صفحه ۵

۱۸۱۹

جهت کسب اطلاعات بیشتر و سفارش آگهی
یا نزدیکترین دفتر قبول آگهی تماس بگیرید

شرح در صفحه ۳

با تبلیغات در **هلمشهری**
درست به هدف بزنید

یادداشت

حجت نظری
عمو شورای اسلامی شهر تهران

تشکل‌های مردمی کام‌های موثر در محله

جلب مشارکت عمومی و تشویق و ترغیب شهروندان به مشارکت از مهم‌ترین برنامه‌های شورای شهر اسلامی و شهرداری شهر تهران است و باید در همه بخش‌های مدیریت شهری جدی گرفته شود. در زمینه فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی تاکنون گام‌های مؤثری با استفاده از توان تشکل‌ها و نهادهای مردمی برداشته شده و ادامه خواهد داشت. چنانچه برخی مؤسسات مردمی فعال در شهر تهران، خواستار اجرای طرح‌های فرهنگی و اجتماعی در کشورند.

البته این نهادها در دوره‌های مختلف وجود داشته‌اند. اما متأسفانه در سیستم مدیریت گذشته، بسیاری از آنها فرصت حضور در مراکز فرهنگی را نیافته‌اند و از قابلیت‌هایشان استفاده نشده است. اما در این دوره با تأکید بر توجه به مسائل فرهنگی و اجتماعی پیش‌بینی شده، برای اجرای برنامه‌ها از تشکل‌ها کمک گرفته شده تا فعالیت‌هایشان از تعامل شهری به منطقه‌ای و محلی تبدیل شود. در این میان، سراسرای محله و فرهنگسراها بهترین فضا هستند. اگرچه‌گاه برخی‌سراهای محله و فرهنگسراها در سال‌های اخیر از اصل و ماهیت کار فرهنگی خود دور شده و بیشتر به فعالیت‌های اقتصادی گرایش یافته‌اند. حال آنکه این مرکز می‌توانستند باتوجه‌های فرهنگی هر

محله باشند و فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی ویژه‌ای را پیگیری کنند. به همین دلیل کارگروهی در شورای شهر شکل گرفت تا پس از تعیین نوع فعالیت‌سراها، مصوبه‌هایی جدید صادر شود. در این میان، تشکل‌های مردمی به‌ویژه در بخش‌های موضوعی و محلی درسراها جایگاه ویژه‌ای یافتند. بنابراین با حرکت در این بخش در واقع به یکی از رسالت‌های شهرداری توجه شده است. چون شهرداری در اصل نهادهی خدماتی و اجتماعی است. البته ساکنان برخی از مناطق مانند مناطق غربی پایتخت از نداشتن سراسرای محله و‌گاه مراکز فرهنگی گله دارند. در حالی که در شرایط کنونی ایجاد فضای گفت‌وگو بیش از فضای فیزیکی اهمیت دارد. این گفت‌وگو می‌تواند حتی از طریق فضای مجازی باشد. بنابراین فضای فیزیکی اگرچه مهم است اما نه آنقدر که مانع فعالیت فرهنگی شود. اگر بخشی از فضاهای کنونی مانندسراها، فرهنگسراها و حتی خانه‌های فرهنگ در اختیار تشکل‌های غیردولتی قرار گیرند، آنها بر اساس نیاز محله وساتکنش فعالیت کرده و بخشی از مشکلات کنونی که در محله‌ها وجود دارند رفع می‌کنند.

خبر کوتاه

منطقه ۱۵۰۰ گونه گل رز، هفت رنگ و ساز و بیش از ۱۰۰ درخت کاج در سرتاسر دیوار ورودی روستای «سولقان» از انتهای محله «حصار» تا محله «کتورا» کاشته شد. این فعالیت از سوی نیروهای فضای سبز دهیاری روستا انجام گرفت.

تیتلر یک

مستطیل سبز تقدیم به عاشقان فوتبال

شهروندان محله‌های «هاشمی» و «استادمین» پس از سال‌ها پیگیری، صاحب زمین چمن ۵ هزار متر مربعی شدند.

به گزارش خبرنگار همشهری محله، یک سال پیش سالن ورزشی شهید «خوراکیان» در خیابان «دامپزشکی» به بهره‌برداری رسید اما علاقه‌مندان به «فوتبال» مجبور به تمرین در زمینی با چمن خراب و فرسوده بودند. ولی هفته گذشته با حضور مسئولان این مشکل رفع شد و زمین چمن مجموعه خوراکیان به وسعت ۵ هزارمترمربع به بهره‌برداری رسید. شهردار منطقه ۹ در این مراسم، گفت: «در توسعه سریع شهرها بسیاری از فضاهای ورزشی به سبب ساخت‌وسازهای بی‌رویه گذشته از دست رفته و ساخت پروژه‌های

معارض بلوار «۴۵ متری نسیم ۱۶» پس از گذشت ۶ سال رفع و تردد خودروها در این معبر آسان می‌شود. شهردار ناحیه ۲ منطقه ۲۲ گفت: «زمینی در محدوده بلوار ۴۵متری نسیم ۱۶، با مساحت ۸ هزار ۷۷۵متر مربع وجود داشت که ملک معارض تلقی می‌شد و همین موجب شده بود در تقاطع خیابان‌های «شفق» و نسیم ۱۶، شاهد بروز حوادث ترافیکی متعدد باشیم. اما پس از ۶ سال با پیگیری واحد حقوقی و املاک، رأی صادر شد و شهرداری توانست نسبت به رفع معارض ۲ معبر ۲۰ متری و بلوار ۴۵ متری نسیم ۱۶ شرقی اقدام کند. همچنین، بیش از هزار ۶۰۰مترمربع از قدرالسهم شهرداری احضا شد.» معجدی عبدالحمید» افزود: «به‌زودی این معابر از سوی حوزه فنی و عمرانی به‌طور کامل ایجاد و در اختیار شهروندان قرار می‌گیرد.»

رفع معارضان «نسیم۱۶» پس از ۶ سال

معارض بلوار «۴۵ متری نسیم ۱۶» پس از گذشت ۶ سال رفع و تردد خودروها در این معبر آسان می‌شود. شهردار ناحیه ۲ منطقه ۲۲ گفت: «زمینی در محدوده بلوار ۴۵متری نسیم ۱۶، با مساحت ۸ هزار ۷۷۵متر مربع وجود داشت که ملک معارض تلقی می‌شد و همین موجب شده بود در تقاطع خیابان‌های «شفق» و نسیم ۱۶، شاهد بروز حوادث ترافیکی متعدد باشیم. اما پس از ۶ سال با پیگیری واحد حقوقی و املاک، رأی صادر شد و شهرداری توانست نسبت به رفع معارض ۲ معبر ۲۰ متری و بلوار ۴۵ متری نسیم ۱۶ شرقی اقدام کند. همچنین، بیش از هزار ۶۰۰مترمربع از قدرالسهم شهرداری احضا شد.» معجدی عبدالحمید» افزود: «به‌زودی این معابر از سوی حوزه فنی و عمرانی به‌طور کامل ایجاد و در اختیار شهروندان قرار می‌گیرد.»

مجازی آموزش تر افیک بیینید

دوره‌های آموزش «مباحث ترافیکی از مقدماتی تا پیشرفته» برای شهروندان منطقه ۲۱ در فضای مجازی برگزار می‌شود. معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهردار منطقه ۲۱، گفت: «برپایی دوره‌های آموزشی در سال‌های گذشته برای کودکان و حتی بزرگسالان سبب ارتقای آگاهی شهروندان و حتی کاهش حوادث شده بود. اما امسال به دلیل شیوع «کرونا» امکان برپایی این کلاس‌ها در مراکز مختلف و از جمله مدارس نبود. به همین دلیل طرح آموزش آنلاین در منطقه آغاز شد.» «محمدرضا سالمی» افزود: «در این طرح، افراد پس از ارسال نام، نام خانوادگی و سن خود به پیام‌رسان واتس آپ به شماره ۰۹۲۲۱۲۶۴۴۶۸ ثبت‌نام شده و سپس در دوره‌های آموزشی در ۳ سطح مقدماتی - تخصصی و تخصصی - مهارتی شرکت داده می‌شوند.»

بهره‌برداری از بوستان سالمندان در روستای سولقان

نخستین بوستان ویژه سالمندان در روستای «سولقان» به بهره‌برداری رسید. به گزارش خبرنگار همشهری محله، پارک «غدیر»، نخستین بوستان ویژه سالمندان در روستای سولقان است که در متراژ ۱۸۰مترمربع ساخته و با حضور مسئولان محلی و سالمندان روستا به بهره‌برداری رسید. این بوستان با این هدف ساخته شد که آن دسته از افرادی که برای اقامه نماز به مسجدجامع «ابودر» می‌روند، بتوانند ساعاتی را در فضای آزاد کنار هم سپری کنند. امکانات این بوستان شامل ۷ نیمکت و حوضی به وسعت ۱۸متر می‌شود و برای تردد سالمندان مناسب‌سازی شده است. بوستان در انتهای کوچه «حسینیّه»، جنب مسجدجامع ابودر روستای سولقان قرار دارد.

نصب دریچه کامپوزیتی برای جلوگیری از حادثه و سرقت

دریچه کامپوزیتی برای جلوگیری از سرقت و بروز حوادث، بر روی کانال‌ها نصب می‌شود. شهردار ناحیه یک منطقه ۹ با اعلام این خبر، گفت: «فرسودگی و سرقت دریچه‌های فلزی ۲ عامل باز بودن ورودی کانال‌ها به شمار می‌آیند که برای رفع مشکل، نصب دریچه‌های کامپوزیتی در محله‌ها آغاز شد.»

ورزشی حال حاضر در اندک بضاعت باقیمانده فضاهای موجود، انجام می‌شود.

«سید مصطفی موسوی» افزود: «مجموعه شهری در منطقه ۹ در حال مطالعه بر روی طرحی است تا یکی از بزرگ‌ترین و بهترین پایگاه‌های ورزش‌های نو را در منطقه راه‌اندازی کند که امیدواریم با این موضوع محقق شود.» «رضاکل محمدی» مدیر کل ورزش و جوانان استان تهران هم که در این مراسم حضور داشت گفت: «افتتاح این زمین چمن با تلاش بی وقفه عاشقان ورزش به بهره‌برداری رسید و امیدواریم که با ادامه نهضت افزایش اماکن ورزشی و افزایش سرانه ها، شرایطی فراهم شود تا جوانان با حضور در فضاهای ورزشی از آسیب های اجتماعی در امان باشند.»

چهره

تلاش مربی جوان برای بر کردن اوقات فراغت هم‌محله‌ای‌ها در شرایط کرونا تولید فیلم آموزشی و ارائه در فضای مجازی

«حمیدرضا سرابی» جوان ۳۰ ساله ساکن خیابان «قناد» شمالی و مربی هنر منطقه ۲۱ است که این‌ روزها داشته‌های هنری‌اش را در فضای مجازی به اشتراک می‌گذارد تا علاقه‌مندان به هنر خطاطی بتوانند با این رشته آشنا شوند. او پیش از شیوع «کرونا» در مراکز فرهنگی و هنری زیادی و از جمله فرهنگسرای «دانش» شاگردانی را آموزش می‌داد و حتی ۲ نفر از شاگردانش در مسابقات کشور رتبه برتر کسب کرده‌اند. البته با تعطیلی مراکز فرهنگی به سبب شیوع کرونا، این جوان بیکار ننشسته است. او می‌گوید: «آموزش هنر، این‌ روزها در اولویت خانوادها نیست، چون توان پرداخت هزینه کلاس‌های خصوصی را ندارند. از سویی هم تعداد علاقه‌مندان کم نیست. به همین دلیل به فکر اقدام تا از فضای مجازی استفاده کنم و هر روز فیلم مباحث آموزشی هنر به‌ویژه خوشنویسی را در خانه تهیه کرده، سپس فیلم تولید شده را در اختیار مراکز فرهنگی و هنری و مدارس و... قرار می‌دهم تا مخاطبان‌شان بتوانند با خوشنویسی آشنا شوند.»

میز خبر

تفکیک زباله‌های خشک با ربات هوشمند

زباله‌های خشک تولید شده شهروندان منطقه ۲۱ از پایان سال توسط «ربات» تفکیک می‌شوند. شهردار منطقه ۲۱ با اعلام این خبر، گفت: «موضوع هوشمندسازی شهر تهران، جزو اولویت‌های مدیریت شهری به شمار می‌آید و با وجود آنکه درآمذایی ندارد اما موجب کاهش هزینه‌ها و تخلف‌های سازماندهی می‌شود. از سویی، با وجود شیوع ویروس «کرونا»، نیروهای خدمات شهری کمتر در معرض خطر قرار می‌گیرند. به همین دلیل در منطقه ۲۱ طرح تفکیک زباله با استفاده از هوش مصنوعی و توسط ربات پیشنهاد شد.» «رضا رجب‌زاده» افزود: «اکنون زباله‌های خشک در مراکز تفکیک پسماند، دستی انجام می‌شود اما در منطقه از سازمان فن‌آوری اطلاعات، مجوز و اعتبار لازم برای ساخت رباتی گرفته شده است که این ربات هوشمند تفکیک زباله را انجام می‌دهد.»

او با اشاره به اینکه اکنون به همت یک مجموعه دانش بنیان، ربات در حال آماده‌سازی است، گفت: «در منطقه ۲۱ تا پایان سال، استفاده از ربات هوشمند عملیاتی می‌شود.»

راه‌اندازی باشگاه ورزشی ویژه کودکان

باشگاه‌های ورزشی ویژه کودکان به‌زودی در بخش‌های مختلف منطقه ۵ راه‌اندازی می‌شود. رئیس اداره ورزش شهرداری منطقه ۵، گفت: «۲ هزار روز نخست زندگی کودک، دوران طلایی تربیت و شکل‌گیری شخصیت او به شمار می‌آید. بنابراین باید تلاش کرد بدون داشتن دید حرفه‌ای به ورزش کودکان، پل ارتباطی میان ورزش و بازی‌های هدفدار ایجاد کرد. از سویی، چاقی کودکان به یکی از جدی‌ترین چالش‌های سلامتی تبدیل شده و در این میان با انجام برخی از فعالیت‌ها و ورزش‌های جذاب و متنوع برای کودکان می‌توان با چاقی آنها مقابله کرد. با توجه به اینها ساخت باشگاه‌های ورزشی ویژه کودکان مورد توجه قرار گرفت و نتیجه آن در منطقه ۵، راه‌اندازی چنین مراکزی در آینده نزدیک است.» «سید قاسم موسوی» افزود: «در منطقه ۵ این باشگاه‌ها به شکل آزمایشی راه‌اندازی خواهد شد و در صورت کسب موفقیت، سایر مناطق نیز در این زمینه فعال می‌شوند.»

۴۰

درصد پروژه «فتح باغستان» در منطقه ۲۱ پیشرفت فیزیکی داشته است. تاکنون شمع‌های شمالی و جنوبی تکمیل شده، سقف زیرگذر از سمت شمال خاکبرداری و در حال بتن‌ریزی است و پس از ساخت سقف شمالی و جنوبی زیرگذر، تغییر ترافیکی در بزرگراه داده و خاکبرداری انجام می‌شود.

۵

محدوده از منطقه برای خودروها ایمن شد. عملیات مرمت گاردیل‌ها در محدوده بزرگراه‌های شهید «لشکری» و شهید «باگری»، بود که به همت معاونت فنی و عمران شهرداری منطقه و با هدف خدمات‌رسانی، حفظ ایمنی و ایجاد امنیت بیشتر برای شهروندان به اجرا در آمد.

خبر کوتاه

آموزش سازه‌های سنتی در شهربانو

کلاس آموزش «سازه‌های اصیل و سنتی ایرانی» برای بانوان علاقه‌مند در مجموعه فرهنگی ورزشی «شهربانو» برگزار می‌شود. «مینا خوش‌نام»، مدیر مجموعه شهربانوی منطقه ۵، گفت: «برگزاری دوره‌های آموزش سازه‌های اصیل ایرانی در مجموعه به شکل خصوصی در روزهای زوج با هدف غنی‌سازی اوقات فراغت و در راستای توانمندسازی بانوان با رعایت پروتکل‌های بهداشتی برپا خواهد شد.»مجموعه شهربانوی منطقه ۵ در ضلع جنوب بزرگراه شهید همت، خیابان شهید اسلامی، میدان الغدیر قرار دارد.

دوشنبه‌های فوتبال

در زمین چمن بهار آزادی

کلاس‌های آموزشی «فوتبال» دوشنبه هر هفته در زمین چمن پارک «بهار آزادی» برگزار می‌شود. به گزارش خبرنگار همشهری محله، پایگاه بسج «امیرالمؤمنین»(ع) زمینه‌ای را فراهم کرده تا علاقه‌مندان به فوتبال رایگان در کلاس‌های آموزشی و تفریحی شرکت کنند. این کلاس، دوشنبه‌ها، ساعت ۱۹ تا ۲۰،۳۰، در زمین چمن پارک بهارآزادی برگزار می‌شود. علاقه‌مندان برای شرکت در این کلاس‌ها می‌توانند به مسجد امیرالمؤمنین(ع) در شهران، بلوار شهران، مسجدجامع امام علی(ع) مراجعه کنند.

غرب	شرق
آزادی آیت الله گلشانی بلوار فردوس پونک توحید تهرانسر دهکده المپیک جلال آل احمد جنت آباد ستارخان سعادت آباد شهران شهرک اکباتان شهرک غرب صادقیه فرحزاد فلکه اول شهران فلکه دوم صادقیه میدان المپیک نواب هاشمی	افسریه بلوار پروین پیروزی تهرانپارس تهران نو حکیمیه خاوران سم راه افسریه رسالت فرجام قنات کوثر مجیدیه میدان امام حسین نارمک نبرد نظام آباد نیروی هوایی
دکتر مرکزی پذیرش	جنوب
آرژانتین آفریقا اقدسیه اندرزگو پارک ملت	امیریه خراسان فرزانه بخارایی دولت آباد سه راه آذری شوش شهری عبدال آباد کارگر جنوبی مولوی مهرآباد نازی آباد وحدت اسلامی یافت آباد بهشت زهرا
شمال	مرکز
آرژانتین آفریقا اقدسیه اندرزگو پارک ملت	امین حضور انقلاب بازار بهارستان جمهوری حافظ سعدی سیمه
مرکز	حومه تهران
امین حضور انقلاب بازار بهارستان جمهوری حافظ سعدی سیمه	اسلامشهر دماوند
شبهانه روزی	تلفن پذیرش آگهی
۲۲۸۴۷۳۲۶ ۲۲۹۸۴۳۸۸ ۸۸۰۳۲۷۷۱ ۲۶۴۰۴۲۲۹ ۸۸۷۷۹۹۴۱	۳۳۸۰۸۰۵۹ ۷۷۲۹۸۴۵۱ ۳۳۷۹۳۰۲۳ ۷۷۸۸۸۷۷۷ ۷۷۹۰۲۶۴۶ ۷۷۳۰۷۸۳۰ ۳۳۸۳۹۲۰۲ ۳۳۸۰۸۸۸۴ ۲۲۵۳۲۴۴۷ ۷۷۲۰۷۹۳۹ ۷۷۲۰۷۷۰۰ ۲۲۵۰۱۸۷۹ ۷۷۵۰۰۵۸۳ ۷۷۹۴۴۴۷ ۳۳۶۹۶۰۶۰ ۷۷۸۴۴۰۱۴ ۷۷۹۰۸۹۷۰
دکتر مرکزی پذیرش	جنوب
آرژانتین آفریقا اقدسیه اندرزگو پارک ملت	امین حضور انقلاب بازار بهارستان جمهوری حافظ سعدی سیمه
شمال	مرکز
آرژانتین آفریقا اقدسیه اندرزگو پارک ملت	امین حضور انقلاب بازار بهارستان جمهوری حافظ سعدی سیمه
مرکز	حومه تهران
امین حضور انقلاب بازار بهارستان جمهوری حافظ سعدی سیمه	اسلامشهر دماوند
شبهانه روزی	تلفن پذیرش آگهی
۲۲۸۴۷۳۲۶ ۲۲۹۸۴۳۸۸ ۸۸۰۳۲۷۷۱ ۲۶۴۰۴۲۲۹ ۸۸۷۷۹۹۴۱	۳۳۸۰۸۰۵۹ ۷۷۲۹۸۴۵۱ ۳۳۷۹۳۰۲۳ ۷۷۸۸۸۷۷۷ ۷۷۹۰۲۶۴۶ ۷۷۳۰۷۸۳۰ ۳۳۸۳۹۲۰۲ ۳۳۸۰۸۸۸۴ ۲۲۵۳۲۴۴۷ ۷۷۲۰۷۹۳۹ ۷۷۲۰۷۷۰۰ ۲۲۵۰۱۸۷۹ ۷۷۵۰۰۵۸۳ ۷۷۹۴۴۴۷ ۳۳۶۹۶۰۶۰ ۷۷۸۴۴۰۱۴ ۷۷۹۰۸۹۷۰

روایت دوا و درمان گیاهی در محله‌های قدیمی

معرفی می‌کنیم؛ حکیم باشی‌های «کن»

سمیرا باباجانپور

حوالی دهه ۴۰ بود که در روستاهای غرب تهران در مانگاه راه‌اندازی شد. همان شفاخانه معروف محله «سر آسیاب کن» که بسیاری از پیرمردهای امروز محله، واکسن کودکی‌شان را آنجا به دست زده‌اند. دوا و درمان با گیاهان دارویی شفابخش رسم حکیم محله بود. یادی از این افراد که در محله کن نقش موثری داشته‌اند کرده‌ایم.

گیاهان دارویی معروفی که هنوز هم در کوه‌ها و باغ‌های غرب تهران رشد و نمو می‌کنند، در گذشته، نقش مهمی در دوا و درمان بیماری‌ها داشت. «عبدالله دوریش» از معتمدان محله از تنها حکیم‌باشی می‌گوید که هفته‌ای یکبار به خانه یکی از بزرگان محله می‌آمد و بیماران را درمان می‌کرد. او می‌گوید: «خیلی‌ها دکتر «رفقاری» را به یاد دارند. اهل کن نبود، ولی هفت‌های یکبار به کن می‌آمد و در محله سرآسیاب در خانه یکی از بزرگان می‌نشست تا اهالی را درمان کند. درمان‌ها هم بیشتر با گیاهان دارویی و روش‌های سنتی بود. در این میان باید از مرحوم «حبیب مردای» هم یاد کنم. پیرمردی که شکسته‌بند معروفی بود و برای کارش هیچ دست مزدی دریافت نمی‌کرد. حتی موادی که برای درمان لازم داشت را خودش از خانه می‌آورد.»

ماماهای معروف محله

درویش، اوایل دهه ۴۰ را زمان ساخت نخستین درمانگاه محله عنوان می‌کند و می‌گوید: «این درمانگاه کم‌کم شکل مدرن‌تری به خود گرفت و دکتر و پرستار داشت. دوا و درمان هم با قرص و شربت انجام می‌شد. یادم می‌آید وقتی مدرسه می‌رفتم ما را به صف می‌کردند و به درمانگاه می‌بردند تا واکسن و شربت برایمان تهیه کنند. دهه ۵۰ بود که

«انقر خانم» از ماماها معروف محله کن

علویه خانم سازنده داروهای گیاهی

درمان خدمتشان می‌آمدند. در روزگاری که زنان حق درس و سواد نداشتند، مادر بزرگ، قرآن درس می‌داد و دارو درست می‌کرد.» خانه قدیمی علویه خانم هنوز پابرجاست. زیر زمین خانه پر است از شیشه‌های کوچک و بزرگ، ظروف جامانده از روزهای پرجنب‌وجوش این خانه. رسم داروسازی سنتی گویسی در خانواده علویه خانم موروثی بود. ۲ مامای معروف محله یاد می‌کنند: «مرحوم «زبیده خانم» و «انقر خانم» از ماماها معروف محله بودند. زنان و مردان زیادی با دستان این ماماها فداکار سلامت به دنیا آمدند. کارشان روز و شب هم نداشت.»

بانوی داروساز محله

«علویه خانم» با همان بانو «مریم سادات ایه‌ری» از زنان با کمالات کن بود که همه از او به نیکی یاد می‌کنند. به‌ویژه که او طبیب خانگی اهالی محله نیز بود و با داروهای گیاهی که می‌ساخت، بسیاری از بیماری‌ها را درمان می‌کرد.

«طیبه میرزایی» مادر بزرگ را این‌گونه معرفی می‌کند: «در حدود ۱۲۰ سال پیش، مادر بزرگم در خانواده سادات علوی به دنیا آمد. عاشق یادگیری و خواندن و نوشتن بود. خودش به تنهایی سواد قرآنی و نوشتاری را آموخت. با وجود ۵ فرزند، مکتب‌خانه داشت و به خود گرفت و دکتر و پرستار داشت. برایش هم دختر و پسر فرقی نمی‌کرد. براین‌باور بود که سواد موجب پیشرفت می‌شود. محال بود درهای خانه مادر بزرگ بسته باشند. وقت و بی‌وقت مردم برای عرض ادب و بیشتر برای

برای درمان‌های مختلف مورد استفاده قرار می‌گرفت.»
بنیاد معروف مادر بزرگ
«فاطمه میرزایی» نوه علویه خانم وقتی حرف از خاطرات آن روزها می‌شود، می‌گوید: «مادر بزرگ در ساخت همه پمادهای گیاهی تبحر داشت. ولی پماد سوختگی‌اش بسیار معروف بود. ۷ سالام بود که پایم به شدت سوخت. عمق جراحت زیاد بود و به استخوانم هم رسیده بود. مادر بزرگ چند گیاه دارویی را با هم ترکیب کرد و شب و روز روی زخمم مالید. بیشتر از ۴۰ روز کارش این بود. یک لحظه هم غفلت نمی‌کرد. اکنون هیچ اثری از آن زخم سوختگی عمیق در پایم نیست.»

حاج حیدر، شکسته‌بند معروف باغ فیض

«خدا حاج «ابوالحسن حیدر» را بیامرزد. همان شکسته‌بند معروف محله «باغ فیض». وقتی قرار بود دست و پای شکسته کسی را مساوا کنند، اول وضو می‌گرفت و در ایوان خانه می‌نشست و در سکوت کارش را انجام می‌داد.» «احترام حیدر»، عروس خانواده می‌گوید: «پسر دوم ۲ سالش بود که به سبب بی‌احتیاطی رفت زیر ماشین، یکی از دستاش بدجوری شکست. آنقدر که وقتی دیدمش از هوش رفتم. پدر شوهرم بغلش کرد و با آرامش استخوانش را جا انداخت و با تخم‌مرغ و زرد چوبه پیچید. پس از چند روز پسرم را به دکتر بردیم. دکتر وقتی عکس گرفت، تعجب کرد و گفت: «چه کسی استخوانش را جا انداخته؟» گویسی در خانواده علویه خانم موروثی بود. برادرش حاج «محمد رضا ایه‌ری» در شهر «تهران» عطاری داشت. علویه خانم دارو را خوب می‌شناخت. فن داروسازی سنتی را از برادر آموخت و در خانه ده‌ها معجون ضد درد و پماد و شربت ساخت. کمتر مرضی بود که با دستان این زن فاضله درمان نشود. آنقدر که از ۵ محله کن برای تهیه داروی گیاهی پیش او می‌آمدند. برای تهیه گیاه دارویی بیشتر خودش راهی کوه می‌شد یا معتمدی را می‌فرستاد. براین‌باور بود که باید بسا دل و جان با وضو و صلوات دارو را ساخت تا مرم هم روح و جان بیمار شود. بسیاری از داروهای گیاهی که حاج محمد رضا، برادر علویه خانم، در این عطاری می‌ساخت از گیاهان

گیاهان دارویی کوه‌های غرب تهران

برگ‌های این گیاه به سبب دارا بودن اسیدهای آلی، طعم ترشی دارند. «ترشک» سرشار از ویتامین C، آهن، فسفر و پتاسیم است. تصفیه‌کننده خون، معرق، تب بر، اشتها آور و صغرایر است. برای تقویت معده و کبد بهتر است برگ آن خام استفاده شود. این سبزی به سبب ویتامین C فراوان، خونی‌ریزی لته را التیام بخشیده و بوی بد دهان را رفع می‌کند.

کنگر

این گیاه، طبع گرمی دارد و بسیار نیرو بخش و مقوی قلب است. برگ‌های این سبزی، موجب کاهش سبب فیبر نامحلول، بسیار ملین و برای پایین آوردن قندخون سودمند است. این‌ولین آن موجب افزایش باکتری‌های مفید دستگاه گوارش شده و از سرطان روده باریک می‌کاهد. آنتی‌اکسیدان‌های موجود در آن نیز پوست را در برابر سرطان محافظت می‌کند. «کنگر» به سبب دارا بودن هورمون‌های گیاهی، ترشحات غدد را تقویت می‌کند.

غازی‌باغی

این سبزی اغلب در کنار نهرها رشد می‌کند و بسیار معطر بوده و طعم دلپذیری دارد و در تهیه انواع سوپ، آش، کوکو و سبزی پلو به کار می‌رود. «غازی‌باغی»، شیر مادران شیرده را زیاد، خون را تصفیه، ترشحات غدد داخلی را تنظیم و برای درمان بیماری‌های پوستی مؤثر است. این سبزی، گرمی و حرارت بدن را بالا برده و انرژیزا بوده، بی‌اشتهایی را رفع و برای آرامش اعصاب مفید است.

مهدی اسماعیل پور

◀ ورد آورد چهره ورزشی سرشناس کم ندارد که در رشته‌های مختلف افتخار آفرین شده‌اند. «رضا فیضی»، قهرمان جهانی ۹۰ کیلوی پرورش اندام، که سابقه‌ای درخشان در این ورزش دارد یکی از آنها است. او از سال ۱۳۸۰ در مسابقات این رشته شرکت کرد و در نخستین تجربه‌اش که در استان تهران بود، مقام پنجم را به دست آورد. با این وجود به تلاش و تمرینات‌اش ادامه داد و سرانجام ۷ سال بعد موفق شد عنوان قهرمانی کشور را از آن خودش کند. فیضی به تدریج پله‌های پیشرفت و موفقیت طی کرد و سرانجام سال ۱۳۹۵ به مقام اول و قهرمانی جهان دست یافت. فعالیت‌های فیضی فقط به حضور در مسابقات مختلف و کسب قهرمانی‌های مختلف محدود نمی‌شود. او حدود دو دهه قبل نخستین باشگاه بدنسازی را در محله‌اش راه‌اندازی کرد تا هم به نوعی پایه‌گذار این ورزش پر طرفدار در ورد آورد باشد تا آن دسته از جوانان محله که علاقه‌مند به رشته ورزشی پرورش اندام بودند از این باشگاه و تجربیات او به‌عنوان سکوی پر تاب خود استفاده کنند. قهرمانی و عملکردهای مثبت این ورزشکار در محله باعث شد تا در همان سال‌ها از طرف شورایاری محله به‌عنوان شهروند نمونه ورد آورد مورد تقدیر قرار بگیرد. ▶

مدال آور سابق پرورش اندام جهان:

وردآورد، محله قهرمان‌پرور است

راه‌اندازی یک باشگاه در داخل محله بود تا جوانان مستعد و علاقه‌مند بتوانند از آن استفاده کنند. واقعا او درباره شروع فعالیت‌هایش در پرورش اندام و موفقیت‌هایی که در این رشته ورزشی داشته می‌گوید: «فعالیت‌های ورزشی‌ام را از ۱۰ سالگی در رشته پرورش اندام شروع کردم. نخستین سالی که سبزی به سبب ویتامین C فراوان، خونی‌ریزی لته را التیام بخشیده و بوی بد دهان را رفع می‌کند.

۲۰ سال فعالیت حرفه‌ای

فیضی در ادامه درباره راه‌اندازی باشگاه در محل سکونتش و پایه‌گذاری ورزش پرورش اندام در وردآورد می‌گوید: «بعد از خدمت سربازی و در سال ۱۳۸۱ بود که توانستم مکانی را اجاره و باشگاه کوچکی را راه‌اندازی کنم و اکنون نزدیک به ۲۰ سال است که در این حرفه فعالیت دارم. خواست خدا بوده تا به این مرحله برسیم و نخستین باشگاه بدنسازی وردآورد را با مجهزترین وسایل ورزشی راه‌اندازی کردم. با توجه به اینکه خودم مجبور بودم برای ورزش و تمرین به خارج از محله بروم و سختی کشیدم از همان اول یکی از اهداف و آرزوهایم

من افتخار این را داشته‌ام که در دوران مدرسه معلم رضا فیضی، این قهرمان هم‌محله‌ای باشم. «ساسان احمدی» دبیر شورایاری محله ورد آورد و معلم دوران مدرسه رضا فیضی، درباره این چهره ورزشی محله وردآورد می‌گوید: «رضا چه آن زمان که به‌عنوان شاگرد مدرسه بود و چه اکنون که به‌عنوان قهرمان و چهره ورزشی شناخته می‌شود، اخلاق خوش‌اش زبانزد خاص و عام بود. البته افعال رضا در وردآورد کم نیستند و این برای ما جای خوشحالی دارد. که در محله‌ای زندگی می‌کنیم که با همه محدودیت‌ها فرزندان‌ی دارد که در همه زمینه‌ها موفق هستند و الگویی مناسب برای نسل جوان به حساب می‌آیند. آقا رضا با پشتکاری که دارد و با کمک برادرهایش توانست نخستین باشگاه بدنسازی را در ورد آورد راه‌اندازی کند و در خدمت جوانان محله باشد. شما وقتی در ورزش می‌خواهید به قله موفقیت برسید، باید سختی‌های بسیاری را تحمل کنید. رضا برای خانواده و محله و کشور افتخار آفرین شد. برای رضا و دیگر قهرمان‌ها و افتخار آفرینان ورد آورد آرزوی موفقیت می‌کنیم و امیدواریم همیشه شاهد موفقیت‌های آنها در عرصه‌های مختلف باشیم.»

تمرین، حرف اول را می‌زند

قهرمان سابق جهان به جوانان و علاقه‌مندان رشته پرورش اندام پیشنهاد می‌کند تا یک‌شبه به دنبال طی کردن راه صدساله نباشند:

«علاقه‌ای ندارم که یکسری صحبت‌های کلیشه‌ای و تکراری بگویم، اما در ورزش قهرمانی هیچ‌کس نمی‌تواند یک‌شبه راه صدساله را طی کند. هر ورزشی فرمول و مراحل خاص خودش را دارد که با تمرین و کسب تجربه باید مرحله به مرحله و پله پله آنها را طی کرد. خودم از روزی که شروع کردم تا روزی که به قهرمانی جهان رسیدم ۱۵-۱۶ سال طول کشید. سال‌هایی که فقط با ورزش و رژیم‌های ورزشی و تمرینات سخت گذشت. متأسفانه امروزه بسیاری افراد سودجو به بدنسازی به چشم یک تجارت نگاه می‌کنند و همین موضوع باعث شده تا یکسری از جوانان علاقه‌مند به این ورزش که می‌خواهند سریع و راحت به همه چیز برسند در دام این افراد گرفتار می‌شوند. متأسفانه این دسته از جوانان صبر و بردباری ندارند و می‌خواهند به سرعت مراحل‌ترقی را طی کنند و از پودرهای بدنسازی استفاده می‌کنند که در بیشتر موارد نامرغوب یا تقلبی هستند. آنها با این کار سلامت خود را با خطر می‌اندازند. در رشته پرورش اندام هم مانند دیگر رشته‌های ورزشی تمرین حرف اول را می‌زند. معمولا ورزشکاران در بدنسازی، ۱۰ یا ۱۵ سال باید تمرین کنند تا به مرحله قهرمانی برسند. بدنسازی یک ورزش سخت است که برای رسیدن به موفقیت باید سخت تلاش کنی و سختی‌های زیادی را پشت سر بگذاری. خودم قبل از مسابقات برای رسیدن به موفقیت و کسب قهرمانی حدود ۸ ماه رژیم بسودم و روزانه به‌طورمداوم ۸ ساعت ورزش و تمرین سخت و فشرده داشتم.»

توجه به اخلاق و کسوت

قهرمان پرورش اندام محله ورد آورد معتقد است در این رشته نکات اخلاقی و زمانبندی برای طی کردن مدارج‌ترقی و پیشرفت چندان مورد توجه قرار نگرفته و لازم است تا مربیان و استادها توجه ویژه‌ای به این موارد داشته باشند اخلاقی است. فیضی در این‌باره می‌گوید: «ورزش بدنسازی، ظاهر گول‌رنده‌ای دارد. شاید بسیاری را مشاهده ظاهر بدنسازان تصور کنند، افرادی خشن هستند و دید منفی نسبت به آنها داشته باشند، اما برخلاف این تصور، اغلب مهربانند و به قول معروف دل نازک‌اند. تنها عیب ورزش ما بی‌توجهی و کم توجهی به مقوله احترام و کسوت است. در رشته‌های ورزشی دیگر مانند، تکواندو، کاراته، کشتی نخستین چیزی که به ورزش یاد می‌دهند احترام و زمانبندی مناسب برای رسیدن به درجات بالاتر است. اما متأسفانه در ورزش پرورش اندام چون از ابتدا این مسئله موردتوجه قرار نگرفته، آن‌طور که باید و شاید این احترام و زمانبندی برای طی کردن مدارج‌ترقی دیده نمی‌شود. به نظر من باید در این زمینه بیشتر کار شود.»

۴۰ کتاب هم‌محله‌ای‌های ما
به ۴ زبان زنده دنیا
ترجمه می‌شود

فرش فرهنگ

برای نویسندگان جوان اکباتان

سیرا باباچانپور

آذرماه سال گذشته، زمانی که گروه نویسندگان جوان منطقه ۵ از ۲۵ جلد کتاب جوانان و نوجوان محله‌های «اکباتان»، «بیمه» و «آبادانا» رونمایی کردند، قول دادند تا به این تعداد بپسند و نکتند و کتاب‌های بیشتری به چاپ برسانند. آنها پای قولشان ایستادند و این روزها بیش از ۴۰ عنوان کتاب با موضوع‌های مختلف علمی، زندگینامه، شعر، روان‌شناسی و رمان چاپ کرده‌اند. نوجوانانی که کتاب‌هایشان به چاپ دوم و حتی سوم نیز رسیده است و برای ترجمه این کتاب‌ها به زبان‌های «انگلیسی»، «آلمانی»، «ترکی» و «ژاپنی» تلاش می‌کنند.

مهدی بزرگر، نویسنده:

بر ایام باورکردنی نبود

زمانی که برای نوشتن اقدام کردم باورم نمی‌شد که می‌توانم کتاب بنویسم. چیزی از نوشتن کتاب نمی‌دانستم. چون به فوتبال بسیار علاقه دارم تصمیم گرفتم در این زمینه مطالعه کنم. در طول روز بخشی از وقتم را برای این کار اختصاص دادم. وقتی کتاب «فوتبال انگلیس» را چاپ کردم حس بسیار خوبی داشتم. همین باعث شد تا اینکار را ادامه دهم. از آنجایی که به زبان ترکیه‌ای هم اشراف دارم کتاب دیگرم با عنوان «لیوان پر لیوان» را به زبان ترکی ترجمه کردم. در حال حاضر در حال نوشتن ۲ کتاب جدید هستم.

بنویسم؟»، نخستین سؤالی است که هرکدام در مواجهه با این طرح از خود پرسیدند. این سؤال اکنون نه تنها پاسخ داده شده است، بلکه به این جمله «باید کتاب‌های بیشتری بنویسم، کتاب‌هایم را به دیگران معرفی کنم.» تغییر یافته است. حدود ۲۰ دانش‌آموز از مدرسه شهید «عمویان» با «سعید رهنما»، از طراحان گروه نویسندگان جوان همراه شده‌اند؛ گروهی که آغاز کارش را با نام شهدا کلید زد و با تألیف زندگینامه شهدا و چاپ آنها، نخستین گام‌ها را برداشت.

نگارش خاطراتی که مشق زندگی است

«ارش درخشنده»، کارشناس ارشد عمران و جزو گروه نویسندگان جوان که خود کتاب زندگینامه شهید «عبدالمتین مسعودی» را به نگارش درآورده است، می‌گوید: «پدرم جزو رزمندگان دفاع مقدس بوده است. وقتی او از آن روزها حرف می‌زد، حسی در من می‌گفت باید این خاطرات را نوشت. باید همه، این خاطرات را بشنوند. اینها خاطرات نیستند، مشق زندگی هستند. می‌دانم مسیری را که برای نگارش خاطرات شهدا آغاز کرده‌ایم، پایانی ندارد. از خدا می‌خواهم توان پیمودن این راه را به همه ما بدهد. هرچند در این مسیر ناملایمتهای باور نکردنی را هم می‌بینیم. برای مثال، هم رزم شهید که اکنون فلان پست و مقام را دارد با کلی تماس و پیگیری، ۶ ماه بعد وقت مصاحبه می‌دهد. یا فلان سرداری که با به پای شهید حضور داشت، اکنون جواب تلفن هم نمی‌دهد. با این حال ما کارمان را با نگارش کتاب شهدا آغاز کردیم. ولی برای نوجوانانی که همراهمان شده‌اند، موضوع‌های مختلفی در نظر گرفتیم.»

درخشنده با بیان اینکه این طرح از سال ۱۳۹۶ آغاز شده است می‌گوید: «هدفمان نوشتن ۱۰۰ کتاب در حوزه خاطرات شهدا تا سال ۱۴۰۰ است. که تا امروز بیش از ۲۵ کتاب درباره شهدا نوشته و چاپ شده است. این امر سبب آشنایی ما با جوانانی شد که در حوزه‌های دیگر به جز شهدا کتاب نوشته و آماده چاپ داشتن و موجب شد با کمک خیران، کتاب این عزیزان

را هم به چاپ برسانیم. هدف ما افزایش میزان مطالعه جوانان است. به‌گونه‌ای که شما برای اینکه بتوانید کتاب بنویسید، احتیاج به مطالعه زیاد دارید. این امر سبب افزایش میزان مطالعه در جوانان و ترغیب آنها می‌شود. ما علاوه بر چاپ کتاب‌ها برنامه نقد و بررسی کتاب‌های نوشته شده از سوی جوانان را هم در دستور کار داشتیم که متأسفانه با شیوع «کرونا» در حال حاضر کنسل شده است.»

استعدادیابی جوان‌ترین نویسندگان کشور

«وقتی از گروه نویسندگان جوان صحبت می‌کنیم، گروهی را به شما معرفی می‌کنم که باید از آنها به‌عنوان استعداد‌های جدید نویسندگی نام ببریم. این روزها برنامه مسابقات کشف استعداد در دنیا مد شده و در «ایران» نیز این برنامه‌ها طرفدار پیدا کرده است. در حقیقت ما در حال کشف استعداد‌های نویسندگی هستیم. این گونه

مؤلفان جوان افزایش پیدا می‌کنند و بی تردید سرنانه مطالعه افزایش پیدا خواهد کرد.» «امین آصفی»، مدیر مسئول «انجمن ناشران آموزشی کشور»، که از نزدیک با کار گروه نویسندگان جوان آشنا است، می‌گوید: «این کار در ابتدا در مدرسه شهید عمویان انجام شد، اما علاقه دانش‌آموزان و حمایت اولیا و تلاش مربیان سبب شد تا طرح را در کل کشور، اجرایی کنیم و در حال حاضر در بیشتر مدارس شهر تهران در حال اجراست.» اودرباره چگونگی حمایت از دانش‌آموزان، می‌گوید: «برای علاقه‌مندان کلاس‌های آموزشی نویسندگی گذاشته‌ایم. مربیانی در نظر گرفته‌ایم و پس از نظارت، برای چاپ اثر حمایت مالی انجام می‌شود. وقتی کتابی چاپ شد، نویسنده جوان رها نمی‌شود بلکه کتاب او را در فضاهای نمایشگاهی معرفی می‌کنیم. وارد جشنواره‌های مربوط به کتاب و با برنامه‌ریزی در حضور نویسندگان و مدیران و اولیا، کتاب‌ها رونمای می‌شود. نکته‌ای که برایمان

سعید رهنما، نویسنده

آغاز راه با روایت زندگی شهدا

سعید رهنما، سرپرست این گروه جوان است که تدوین زندگینامه شهید «محمدعلی عمویان» را برعهده داشت. کتاب نخست این گروه، روایتگر زندگی شهید «احمد صاری» بود که در روز «خبرنگار» سال ۱۳۹۷ رونمایی شد و سپس کتاب «شمع» که به زندگی شهید محمدعلی عمویان می‌پردازد به‌عنوان دومین کتاب این گروه رونماییشد. رهنما می‌گوید: «سال‌ها پیش در دوران تحصیل در مدرسه شهید عمویان در محله بیمه، درس خواندم. آن موقع اسم مدرسه برایم هیچ معنا و مفهومی نداشت. تنها یک نام بود. همین و بس. بزرگ‌تر که شدم هر وقت از کنار مدرسه‌ام رد می‌شدم به نام شهید عمویان نگاه می‌کردم و از خودم می‌پرسیدم: شهید عمویان کیست؟ اهالی می‌گویند ساکن این محله بوده. پس چرا من و دیگران چیزی درباره او نمی‌دانیم؟ همین سؤال با دیدن اسم و نام همه شهدایی که نامشان نشانی بسیاری از خیابان‌ها و معابر محله بود، تکرار می‌شد. با همفکری دوستان تصمیم گرفتیم زندگینامه شهدای محله‌مان را بنویسیم. به‌طور کلی، در ناحیه ۶ که محله‌های بیمه، اکباتان، «شهید فکوری» و «آبادانا» را شامل می‌شود، نام ۱۲۸ شهید بر سر کوچه‌ها و خیابان‌ها مزین شده است. تصمیم گرفتیم گذری به زندگی و خاطرات این شهدا داشته باشیم. با یک گروه ۲۰ نفره آغاز کردیم. موفقیت این کار موجب شد تا در مدرسه شهید عمویان که مسئولیت امور فرهنگی‌اش را برعهده دارم، طرح «گروه نویسندگان جوان» مطرح شود. موضوع را برای دانش‌آموزان شرح دادیم و تعدادی از آنها همراهمان شدند. دانش‌آموزانی که هیچ‌گونه شناختی از نویسندگی نداشتند و اکنون در حال نوشتن سومین و یا چهارمین کتابشان هستند.»

اهمیت دارد، حس اعتماد به نفسی است که باید در دانش‌آموزان تقویت شود.»

چاپ کتاب طبق استاندارد‌ها

آصفی که مدیریت گروه نویسندگان جوان کشور را هم برعهده دارد در ادامه می‌گوید: «چهارم بیشتر دهه ۷۰ و ۸۰ هستند. قشر جوانی که باید خودشان را در فضای فرهنگی کشور پیدا و معرفی کنند. از سویی این قشر بیشتر با موبایل و فضای مجازی درگیر است. در نتیجه با نوشتن کتاب نه تنها سرنانه مطالعه را افزایش می‌دهیم بلکه به جامعه مؤلفان و نویسندگان خوش فکر و جوان معرفی می‌کنیم.» آصفی بر این باور است زمانی این کار نتیجه می‌دهد که کتاب‌ها چاپ شوند. او می‌گوید: «تا زمانی که کتابی چاپ نکنیم، نمی‌گوییم به هدف رسیده‌ایم. قصد ما نوشتن چند مقاله و یادداشت علمی و شعر نیست. کار به‌طور حرفه‌ای دنبال می‌شود. دانش‌آموز کتاب را می‌نویسد. بر روی کتاب نظارت می‌شود. و براساس استانداردهای وزارت «فرهنگ و ارشاد اسلامی»، «شابک» یا شماره استاندارد بین‌المللی کتاب «فیفا» تهیه می‌شود. مدیر مسئول انجمن ناشران آموزشی کشور، از چاپ ۱۰۰ عنوان کتاب به همت دانش‌آموزان در کشور خبر می‌دهد و می‌گوید: «تا به امروز، ۱۰۰ عنوان کتاب چاپ شده است. یک برنامه بلندمدت داریم. تا سال ۱۴۰۰ بتوانیم ۱۴۰۰ کتاب تولید کنیم. البته کرونا برنامه‌ها و کارهایمان را برهم زده است. چندین برنامه رونمایی داشتیم و قرار بود بر این نخستین بار کتاب‌های بچه‌ها در نمایشگاه بین‌المللی کتاب عرضه شود. با این حال در مدارس «اسلامشهر» نیز این کار را آغاز کرده‌ایم و با معرفی کارهایمان به یونسکو با استقبال روبه‌رو شده‌ایم.»

لادن چاره جو

رئیس انجمن اولیا و مربیان مدرسه شهید عمویان اکباتان

نوشتن بهانه‌ای برای رهایی از موبایل

کتاب‌هایی که درباره شهدا نوشتند به زبان‌های دیگر ترجمه نشود. در نتیجه از دانش‌آموزانی که به زبان‌های خارجی تسلط داشتند، خواستیم تا وارد کار ترجمه شوند. این کتاب‌ها به زبان‌های انگلیسی، آلمانی، ترکی و ژاپنی در حال ترجمه است. نکته جالب، انگیزه بچه‌ها است.

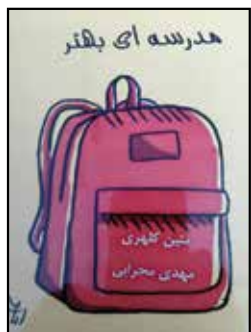
آنها‌یی که روزی به نوشتن باور نداشتند، اکنون خودشان طرح روی جلد کتاب‌هایشان را طراحی می‌کنند. صفحه‌آرایی انجام می‌دهند، ویراستاری یادگرفته‌اند. کتاب‌ها که آماده شد به هزینه خودمان ۵۰ جلد چاپ می‌کنیم. خوشبختانه تعدادی از کتاب‌ها با استقبال روبه‌رو شده است. و به چاپ دوم و حتی سوم هم رسیده است. در حال حاضر، بیست‌مدرسه مدارس محله‌های اکباتان و بیمه با ما همراه شده‌اند. با پیگیری آقای رهنما این کاردر شهرستان «ساوه» نیز در حال انجام است. جالب اینکه وارد مقطع دبستان شده‌ایم و قرار است نویسندگان کودک هم همراهی‌مان کنند.

علیرضا آقا میری، نویسنده

بازاریابی برای فروش کتاب

ما بچه‌هایی که برای نوشتن کتاب داوطلب شدیم از نویسندگی چیزی نمی‌دانستیم. با تلاش آقای رهنما راه و روش نوشتن را آموختیم. حالا نوشتن بخشی از زندگی من شده است. یک بخش مهم از زندگی دانش‌آموزی که در مقطع دوازدهم تحصیل می‌کند و برای آینده کلی برنامه‌ریزی کرده است. یقیناً نوشتن کتاب را ترک نخواهم کرد. بخش مهم و دلگرم‌کننده نویسندگی فروش کتاب و دیده شدن آن است. خودم با فروشنده‌های کتاب صحبت می‌کردم تا کتابم را بفروشند. در حال راه‌اندازی یک سایت فروش کتاب هستم تا بتوانیم کتاب‌ها را اینترنتی بفروشیم. پیشنهاد می‌کنم اندیشه‌ها و علاقه‌تان را مکتوب کنید و با مطالعه مناسب کتاب بنویسید.

آشنایی با خیریه‌ای که به همت جوانان تهرانسری برای نیازمندان غذا پخت می‌کند

میزبان، موکب حضرت زینب (س)

مهدی اسماعیل پور

برای انجام کار خیر، حتماً لازم نیست سرمایه‌دار باشی یا اعداد و ارقام و تعداد صفرهای حساب بانکی‌ات سر به فلک بزنند. گاهی انجام کار خیر به اندازه جمع شدن چند بچه‌محل دور هم، سهل و ساده است. تنها کافی است به آنچه که می‌خواهید انجام دهید و مسیری که می‌خواهید بروید، نیت درست و توکل حقیقی و ایمان قوی داشته باشید. مانند چند مشارکت دارند و یک گوشه کار را می‌گیرند به ۲۰ نفر هم می‌رسد. چند خیر به ما کمک می‌کنند از جمله خبری که خانه‌ای را در اختیارمان قرارداده تا آشپزخانه را در آنجا برپا کنیم. دوستان و رفا و آشنایان و همسایه‌ها و در برخی موارد افرادی که ما اصلاً آنها را نمی‌شناسیم هم از گوشه و کنار کمک می‌کنند. یکی برنج می‌آورد، یکی مرغ و گوشت و خالصه به لطف و کرم خدا و انسه(ع)، هیچ‌وقت درنماندیم و تعداد و مقدار این کمک‌ها به مرور بیشتر هم شده است.

بی‌آیند و ماندگار می‌شوند

آنها در همین مدت کم که از فعالیت‌شان می‌گذرد، هزاران پرس غذایی نذری تهیه و توزیع کرده‌اند. طالب‌لو می‌گوید: «پشتدا کارمان را از تعداد کم آغاز کردیم و تنها ۳۰۰ تا ۴۰۰ پرس غذا پختیم و توزیع شد. به مرور این تعداد افزایش پیدا کرد و میانگین بین ۷۰۰ تا ۹۰۰ پرس غذا توزیع می‌کنیم. خدا را شکر توانستیم علاوه بر ماه محرم و «ربعین» در مناسبت‌های دیگری مانند ایام «فاطمیه»، ماه مبارک «رمضان» و «تیمه شعبان» هم پخت و توزیع غذای نذری داشته باشیم. خدا را شکر که تا به امروز حدود ۱۰ تا ۱۵ هزار پرس غذا تهیه کرده‌ایم و به دست ایام و نیازمندان رساندیم. صفر تا ۱۰۰ کار هم به همت خودمان انجام می‌شود، از پخت غذا تا بسته‌بندی و گرفتن

وانت و بردن آنها به نقاط مختلف برای توزیع و رساندن به دست نیازمندان. به لطف خدا و کرم امام حسین(ع)، این دیگی که برپا کرده‌ایم پاگیر است و هرکسی که بیکار می‌آید، ماندگار می‌شود و تعداد آنهاپی که نذری می‌دهند و مقدار نذری‌ها هم هر دفعه بیشتر می‌شود.»

مشکلات اقتصادی نمی‌تواند مانع شود

طالب‌لو بر تداوم این مسیر با وجود مشکلات اقتصادی تأکید می‌کند: «در شرایطی کار را آغاز کردیم که کار و کاسبی خودم خوب نبود و دست‌مان هم خالی بود. من یک جوان ۳۳ ساله هستم. بدون هیچ پشتوانه مالی کار را آغاز کردیم و تنها با توکل بر خدا و توسل به امام حسین(ع) شروع کردیم و همه چیز جور شد. دیگ جور شد،

توزیع غذا بین ۱۰۰ خانواده نیازمند تهرانسری

«رضا خسروانی»، یکی دیگر از بچه‌های این گروه است. او درباره این خیریه به همشهری محله می‌گوید:

«تشکیل این گروه به‌طور کامل خودجوش بود و به مدد اهل بیت و با کمک دوستان و خیران رونق گرفت. امسال از اول محرم غذای نذری پختیم. این غذاها بین خانواده‌های بی‌بضاعت، افراد کار تن خواب و بی‌سرنیاه و کمپ‌های ترک اعتیاد و گرمخانه‌ها و تعدادی از هیئت‌های مذهبی که با رعایت پروتکل‌ها مراسم عزاداری داشتند، توزیع شد. دوستان تعدادی از غذاها را هم به کورده‌های اجرایی بردند و آنجا توزیع کردند. در همه مناسبت‌های مذهبی، دیگ ما به راه است. امسال هم پس از ماه محرم و اربعین به مناسبت رحلت «بیمبر اکرم(ص) و شهادت امام حسن مجتبی(ع)» غذا پختیم و توزیع شد و برای شهادت امام (ع) نیز دیگ‌مان برپا بود. آشپزخانه هم ملک یکی از دوستان و خیران به نام آقای «محسن غفنی» است. ۲ سالی می‌شود در اینجا هستیم. به‌طور میانگین، بین ۷۰۰ تا هزار غذا تهیه می‌کنیم که با چلو مرغ، قورمه سبزی و یا قیمه و جوجه کباب است. غذاهای تهیه شده به شکل ۵ تایی بسته‌بندی می‌شوند. ۱۰۰ بسته به خانواده‌های بی‌بضاعت «تهرانسری» و محله‌های اطراف مانند شهرکهای «استقلال»، «فرهنگیان» و «آزادی» توزیع شد. تعدادی از خانواده‌ها را خودمان شناسایی کرده‌ایم و تعدادی را هم‌سراهای محله و شورایی‌ها و معتمدان محله معرفی کرده‌اند. به مدد ما مردم می‌رسد. بیکار که مسئول کار بودیم، یک نفر که اصلاً نمی‌شناختیم، ۲ کیسه برنج آورد و رفت. خودمان هم تعجب کرده بودیم که این بنده خدا از کجا پیدا می‌شد. وقتی دلمان به هل‌بیت(ع) گرم است، نگرانی از گرانی و شرایط بد اقتصادی نداریم و بر سر عهد و پیمانی که در آغاز کار بستیم، خواهیم ماند.»

گزارشی درباره کنترل جمعیت موزی ترین جانور شهری در منطقه

لطفاً به موش‌ها ویتامین K ندهید!

مهدی اسماعیل پور

این روزها بیشترین گلابه‌های اهالی بیست و یکمین تکه پایتخت به افزایش موش‌ها در معابر و محله‌های منطقه اختصاص دارد و براین باورند جمعیت این گروه از جانوران موزی در شهر رو به افزایش است. موش‌ها چند سالی است که به یکی از دغدغه‌های اصلی شهر تهران تبدیل شده‌اند و گاهی شاهد اغراق و بزرگ‌نمایی‌هایی درباره تعداد این موجودات در زیر شهر هستیم که اعتماد و باور چندانی نسبت به صحت و دقت این گفته‌ها وجود ندارد. نکته جالب اینجا است که شاکیان اصلی، یعنی شهروندان با رعایت نکردن یکسری از اصول اولیه نظافت و بهداشت خودشان، بیشترین تأثیر

را در افزایش و گسترش موش‌ها در شهر و

محله دارند. در بررسی موضوع موش‌ها

در منطقه ۲۱ به نکته جالبی پی بردیم

که نشان می‌دهد برخی‌ها علاوه بر

اینکه برای این موجودات موزی

سفره هفت رنگ پهن می‌کنند،

با تأمین و رساندن ویتامین K

به موش‌ها، طعمه‌گذاری‌های

شهرداری را نیز بی‌اثر می‌کنند!

که چنین گمانی در برخی از شهروندان به وجود می‌آید، حساسیتی است که نسبت به این حیوان دارند. مقابله شهرداری با موش‌ها منظم و با همه توان انجام می‌شود و اگر حتی یک هفته بخوایم در این زمینه کوتاهی کنیم، دچار مشکل خواهیم شد. هرچند با توجه به اینکه موش حیوان هوشمندی است، کار سختی داریم و مجبور هستیم تا مدام تغییر روش و تغییر طعمه دهیم.»

بسماندهای خوراکی عامل ازدیاد موش‌ها

موش‌ها این مهمان‌های موزی و چالش‌های انسان‌شهرنشین به‌ویژه در ابرشهرهایی مانند تهران به شمار می‌روند. موجودات به نسبت کوچکی که در سوراخ‌ها و حفره‌های تاریک زندگی می‌کنند و کسی از تعداد

بلوار اصلی تهرانسری پاتوق اصلی موش‌ها!

همان‌گونه که اشاره شد، جمعیت موش‌ها در نقاطی که غذا پراشسان مهیتر است، بیشتر می‌شود. در منطقه ۲۱ نیز با توجه به تراکم جمعیت و مراکز خرید و رستوران‌ها در «تهرانسری»، باید جمعیت موش‌ها در این محدوده بیشتر از محله‌های دیگر باشد. رئیس اداره ساماندهی با تأیید این موضوع به همشهری محله می‌گوید: «با توجه به اینکه اغلب رستوران‌ها و اغذیه‌فروشی‌ها و میوه‌فروشی‌ها در بلوار اصلی تهرانسری و کوچه و خیابان‌های اطراف آن متمرکز شده‌اند و بیشترین حضور و رفت‌وآمد جمعیت را در این راسته شاهد هستیم، در نتیجه، تعداد موش‌ها در محدوده بلوار اصلی بیشتر است و بیشترین تله‌گذاری‌ها را هم در اینجا انجام می‌دهیم. موش، حیوان هوشمندی است و برای رسیدن به شرایط بهتر، جابه‌جا می‌شود و نقل مکان می‌کند. آنها از مکان‌هایی که غذا در آنجا کمتر است یا شرایط مناسبی ندارد، به نقاط دیگر می‌روند. بنابراین تعداد آنها در محله‌هایی که تراکم جمعیت زیاد نیست با مراکز تفریحی و تجاری چندانی ندارد، تعدادشان به مراتب کمتر است.»

زندگی به آب، غذا و مامن نیاز دارند و هرکجا که این ۳ فاکتور در کنار هم قرار بگیرند، شاهد حضور پر تعدادتر موش‌ها هستیم. با وجود نهرها و فضای سبز وسیعی که وجود دارد، در حال حاضر نمی‌توانیم آب و مامن موش‌ها را از آنها بگیریم، مگر تا زمانی که سیستم «گو» یا همان «فاضلاب شهری» راه‌اندازی شوند. پس تنها فاکتور سوم یعنی غذا باقی می‌ماند. پسماندهای رستوران و اغذیه‌فروشی‌ها و نیز زباله‌ها و خوراکی‌هایی که شهروندان در داخل جوی و کنار پیاده‌رو و اطراف مخازن زباله‌ها را می‌کنند، موجب تجمع موش‌ها و افزایش زاد و ولد آنها می‌شود. بنابراین مؤثرترین راه برای مقابله با موش‌ها دفع صحیح زباله و پسماند است.»

بشر باید ماده ضد انعقاد خون!

جالب است بدانیم خدمتی که برخی از شهروندان به موش‌ها می‌کنند، از دادن غذا و سیر کردن شکم این موجودات موزی هم بیشتر است. این دسته از شهروندان با دادن مقدار بسیار زیادی ویتامین K به این موجودات، موجب می‌شوند تا طعمه‌گذاری‌های شهرداری برای موش‌ها بی‌اثر و خنثی شود! اگر از شنیدن این موضوع متعجب شده‌اید، بی‌تردید توضیحات امیرحسین علیزاده را بخوانید: «طعمه‌هایی که برای موش‌ها گذاشته می‌شود به این شکل است که موش با خوردن آنها رگ‌هایش آسیب دیده و دچار خونریزی داخلی شده و می‌میرد. سبزینه‌ها به‌ویژه برگ‌های کاهو، دارای مقادیر زیادی ویتامین K هستند. ویتامین K هم ضد انعقاد خون است. یعنی موش‌هایی که طعمه را بلعیده‌اند با مصرف کاهو و سبزینه‌جات از مرگ نجات پیدا می‌کنند و طعمه‌گذاری‌ها بی‌اثر می‌شود. بنابر این با در دسترس قراردادن سبزینه‌ها علاوه بر اینکه غذای موش‌ها را تأمین می‌کنیم، موجب می‌شویم که طعمه‌گذاری‌ها هم بی‌اثر شود و به درمان این حیوان کمک می‌کنیم.»

شهردار منطقه ۲۲ و رئیس سابق جامعه مهندسان شهرساز درباره آینده پیش روی پایتخت می‌گوید

هویت تازه در انتظار تهران

نویسنده: نرگس روزبهانی

«تهران»، یکی از روستاهای کوچک و کم اهمیت شهر «ری» بود که تقریباً در ۶ کیلومتری آن قرار داشت. از قرن

ششم هجری به بعد که شهری مورد هجوم‌های ویران‌کننده «مغولان» و جنگ‌های داخلی قرار گرفت، به تدریج روه ویرانی رفت و تهران، این روستای زاغه‌مانند و به قول تذکر‌نویسان «لانه مورچگان» به تدریج رشد کرد و گسترش یافت. روی نقشه، تهران به‌صورت ۸ ضلعی ناقص‌الاضلاع بود که با خندقی که به دورش حفر شده بود، از زمین‌های اطرافش جدا می‌شد. اکنون تهرانی بودن، شاخصی از یک هویت فرهنگی است که متفاوت با اصفهانی یا قزوینی بودن است. اگرچه هر کدام از آنها یک مزیت اجتماعی هستند، اما تهرانی بودن یک هویت ملی است. به همین بهانه با «علی نودریور»، شهردار منطقه ۲۲ و رئیس سابق جامعه مهندسان شهرساز، این بار نه به‌عنوان شهردار یک منطقه بلکه پژوهشگری که درباره شهر تهران تحقیقات مختلفی انجام داده است درباره هویت شهر تهران و آینده پیش روی این شهر گفت‌وگو کردیم.

تصویب مهم‌ترین سند توسعه کالبدی منطقه

شورای عالی شهرسازی از سال ۱۳۹۳ متوجه شد، طرح تفصیلی منطقه ۲۲، که از سال ۱۳۹۱ در حال اجرا بوده با طرح تهران منطبق نیست. نودریور در این باره می‌گوید: «به سبب اینکه برخی از مصوبات طرح تفصیلی جدید مربوط به پیش از طرح تفصیلی بوده است و منجر به بارگذاری جمعیتی بیش از توان محیط‌زیستی منطقه شده بود، برخی از مصوبات، لغو و شهرداری ملزم می‌شود ظرف ۳ ماه در طرح یاد شده تجدید نظر کند اما تا سال ۱۳۹۹ با فراز و نشیب‌های بسیار، این طرح تهیه شد و در نهایت به تصویب شورای شهر رسید. طرح تفصیلی منطقه ۲۲، مهم‌ترین سند توسعه کالبدی منطقه محسوب می‌شود که از این پس مبنای ساخت‌وسازها بر اساس طرح تفصیلی خواهد بود. هم‌چنین به‌زودی به پروانه‌هایی که در سال‌های گذشته برای ساخت‌وساز در منطقه ۲۲ صادر شده است، رسیدگی می‌شود.»

صدور مجوز ساختمانی ممنوع

تراکم منطقه ۲۲ یک پنجم مناطق دیگر تهران است و ممکن است کمبود سرانه مسکن در شهر تهران، مدیران ارشد را وسوسه کند که در سال‌های آینده در این منطقه، ساخت‌وساز انجام دهند. نودریور می‌گوید: «افق جمعیتی منطقه ۲۲ در طرح تفصیلی ۵۲۰ هزار نفر پیش‌بینی شده که همان‌گونه که اعلام شد، هم اینک ۴۸۰ هزار نفر در این منطقه ساکن هستند و با این سیاست می‌توانیم شاهد افزایش سرانه‌ها آموزشی و... در منطقه ۲۲ باشیم. در حال حاضر، براساس توافقات گذشته، بیش از ۴۸۰ هزار نفر بارگذاری جمعیت در منطقه صورت گرفته و تا پایان مهلت قانونی برای ۴۰ هزار نفر دیگر امکان سکونت فراهم می‌شود و همه اراضی دیگر در منطقه ۲۲ با کاربری فراغت و حفاظت زیست‌محیطی حفظ شده و مجوز ساختمانی داده نمی‌شود.»

هویت شهر تهران چگونه شکل گرفت و چه المان‌هایی در این هویت‌سازی دخیل و مؤثر بودند؟

سوی شهرهای جدید، بی تردید هیچ شهری فاقد هویت نیست. هویت هر شهری در طول زمان و با توجه شرایط محیطی آن تعریف می‌شود. سخن از وجود یا فقدان هویت، سؤالی سهل و دارای پاسخ‌هی متنوع است. شهر تهران امروز با بیش از ۷۰۰ کیلومترمربع و بیش از ۶۰ میلیون نفر جمعیت، با بیش از ۸۵ شهر اقماری و چند صد روستا، مزرعه، کارگاه و کارخانه و جمعیتی بالغ بر ۱۲ میلیون نفر، مجموعه شهری تهران تعریف می‌شود که هر یک به مقتضیات زمانی و محیطی این منطقه شکل گرفته‌اند که به سبب همین عناصر، آن را از سایر شهرها جدا می‌کند و همین گویای هویت شهری تهران است. هویت یک شهر به شکل و علائم آن محدود نمی‌شود، بلکه شاکله شهر است که هویت را می‌سازد. این عناصر و شاکله‌ها

عبارت‌ند از محیط طبیعی، عوامل اقتصادی، اجتماعی و محیط مصنوع کالبدی. با چنین برداشتی از هویت شهر، می‌توان گفت تهران شهر با هویتی است. اما اگر هویت را به عناصر اجتماعی شهر محدود کنیم و شاخص‌هایی مانند حس تعلق، خاطره انگیزه بودن، قدمت حضور ساکنان، تعاملات اجتماعی و... را هویت شهر بنامیم، تهران امروز از هویت قوی دیرین خود فاصله گرفته است. البته میزان آن در محله‌های مختلف فرق دارد، اما آنچه پیداست، این است که هویت یک‌پارچگی در آن دیده نمی‌شود. حال اگر هویت را عناصر اقتصادی و کالبدی تعریف کنیم، شهر تهران مملو از عناصر و المان‌هایی است که آن را متمایز از دیگر فضاها و شهرها می‌کند. اقتصاد خاص شهر از جمله بازار، شرکت‌ها، نهاده‌ها و به‌طور کلی خدمات ویژه‌ایی که در تهران عرضه می‌شود، دایره پرتو افشانی کشوری و فرامی دارد. اگر هویت کالبدی را به ساختمان‌ها، معماری و نمای شهری محدود کنیم، تهران فاقد هویت کالبدی و طرح و منظر شهری است. به‌گونه‌ایی که اشتگی در همه وجود آن رخنه کرده است و هیچ بخشی از شهر قابل تمایز از دیگر محله‌های آن نیست و خستگی بصری بر عابران و شهروندان عارض می‌شود.

آیا المان‌های شهر تهران هم صاحب هویت هستند و ساخت و نصب آنها در پایتخت براساس ملاک‌های هویتی انجام می‌شود؟

در زمینه المان‌های شهری، شهر تهران دارای عناصر هویتی زیادی است که آنها را در ۳ مقیاس کلان، متوسط و خرد می‌توان دسته‌بندی کرد. در مقیاس کلان می‌توان به برج «زادی» و برج «میلاد» و دروازه‌های ورودی و خروجی شهر اشاره کرد. در مقیاس متوسط به مجسمه‌ها، میدان‌ها و ساختمان‌های خاص که در درون مناطق و معابر اصلی هستند، می‌توان اشاره داشت. در مقیاس خرد نیز عناصر محلی از جمله وجود فضاهای سبز، مکان‌ها، پاتوق‌ها و... از جمله عناصر هویتی هستند که در شهر تهران به وفور یافت می‌شوند اما کثرت آنها بیشتر در مناطق داخلی و قدیمی شهر از جمله منطقه ۱۲ است.

در این مدت چه باورها، عادات‌ها و معیارهایی را از دست داده‌ایم و چرا؟

اگر از منظر اجتماعی بخواهیم به هویت بنگریم، این نوع هویت با گذشت مدت زمان به نسبت طولانی شکل می‌گیرد و هنجارهای اجتماعی افراد را تحت تأثیر قرار می‌دهد. باورها، اعتقادات، عادت‌ها، رفتارها، اعمال، حرکات و به‌طور کلی پارادیم حاکم بر اندیشه و حیات انسان‌ها، تشکیل‌دهنده هویت اجتماعی شهر هستند. با وجود اینکه این هویت زمان‌بر است، اما تغییر و تحول آن می‌تواند خیلی سریع رخ دهد. یکی از

عوامل این تغییرات، سرعت، بالای شهرنشینی، ساخت‌وسازهای شتابان و هجوم

مهاجران به نواحی و محله‌های مختلف شهر است. البته با توجه به کالایی‌شدن فضای شهری و حاکمیت سرمایه در مکان‌گزینی مسکونی افراد، انتخاب محله‌ها بر اساس وضعیت اقتصادی صورت می‌گیرد. به همین دلیل، محله‌های با هویت‌های مختلفی شکل می‌گیرد. در این میان به دلیل اینکه محله‌های به نسبت قدیمی و با هویت شهر به سبب فرسوده بودن از کیفیت بالای کالبدی برخوردار نیستند، مقصد مهاجرانی قرار می‌گیرند که از بضاعت مالی چندانی برخوردار نیستند. محصول چنین فرایندی، فراموشی، زوال و انحطاط هویت اجتماعی محله‌ها در شهر تهران است.

چگونه می‌توان هویت شهری را که در سال‌های گذشته باغ‌ها و خانه‌های ویلایی و حیاطدار در آن نقش مهمی داشتند، با زندگی کنونی شهروندان که در آسمانخراش‌های عظیم آن را تجربه می‌کنند، احیا کرد؟

متأسفانه اقتصاد سرمایه‌داری بر زندگی ساکنان شهرها سایه افکنده است. شهرها بیش از اینکه محل آرامش و سکونت انسان‌ها باشند، عرصه تاخت و تاز سوداگران شده‌اند. هویت شهری، خانه باغ‌های ویلایی و حیاطدار زمانی می‌تواند وجود داشته باشد، که معیارهای اقتصادی و مالی در ایجاد مسکن و ساخت‌وساز دخالت چندانی نداشته باشند. رواج آسمان خراش‌ها و از بین رفتن باغ‌ها و خانه‌های ویلایی قدیمی از یک‌سو به سبب نیاز جمعیت فاقد مسکن برای برخورداری از حق مسکن است(در شرایطی که زمین کمیاب است) و از سوی دیگر، حاصل ارزش بالای ساخت و فروش هر متر بنا تا زمانی که این ۲ عامل بر شهر استیلا داشته باشند، نمی‌توان خاطرات و هویت کالبدی گذشته را احیا کرد.

آیا تهران قدیم با تهران پس از ۱۴۰۰ که پیش روی ماست، تفاوت خواهد داشت؟

بله. بشر کنونی ۳ دوره سرمایه‌داری شامل دوره سرمایه‌داری کلاسیک، دوره سرمایه‌داری مدرنیستی (فوردیستی) و دوره پسامدرن (سرمایه‌داری شناختی - فرهنگی) را تجربه کرده است. این ۳ دوره نشان می‌دهد که سرمایه‌داری، تفوق خود را بر شهرها گسترانده است و هرچه به پیش می‌رود، سرمایه‌داری بیشتر و بیشتر بر شهرها حاکم می‌شود. تهران قدیم، حاصل دوره پیش سرمایه‌داری و یا شبه سرمایه‌داری است. در آن دوره هنوز آثار سرمایه‌داری بر شهر حاکم نبود و عناصر سنتی و تاریخی، جریان شهرنشینی را شکل می‌دادند. اما امروز پیرو تحولات درونی شهر تهران و نیز تأثیرپذیری از جهانی شدن اقتصاد، روز به روز از گذشته تاریخی فاصله می‌گیرد.

از دیدگاه شما تهران در آینده چگونه ترسیم شده است و آیا می‌توان هویت‌های تهران قدیم مانند معماری، سبک زندگی، معیارهای توسعه و شهرسازی را در آن حفظ کرد؟

شهر ایده‌آل چه ویژگی‌هایی دارد؟

نودریور معتقد است ایجاد فضاهای عمومی برای حضور اجتماعات مردمی، تعامل و گفت‌وگوی آنان و شکل‌گیری شبکه‌های اجتماعی از ویژگی‌های شهر ایده‌آل است که افزایش سرمایه اجتماعی و مشارکت مردم در اداره شهر و توسعه شهری را به همراه خواهد داشت. او می‌گوید: «در این مسیر، فضاهای عمومی شهری که در اختیار کارگاه‌های عمرانی و ساختمانی بوده، پس گرفته می‌شود. ایجاد گذر فرهنگی «تاراز» در شمال دریاچه «شهدای خلیج‌فارس» در منطقه ۲۲ در این راستا قابل ارزیابی است. شهر سبز با شکل‌گیری بوستان‌ها و فضاهای سبز و تلاش برای پایداری آن، از جمله عملکردهای مثبت این دوره از مدیریت شهری است. احیای بوستان جنگلی «چیتگر» با حفظ و مراقبت از آن و نیز رفع کم و کاستی و پر کردن بخش‌های تخریب شده در سالیان گذشته و به تازگی تبدیل پادگان «۰۶ ارتش» و ایجاد بوستانی بزرگ‌تر از بوستان «ملت»، یکی از مختصات شهر آرمانی شهردار است.» نودریور شهر انسان محور را شهر مطلوب می‌داند و می‌گوید: «شهری انسان محور و نیز استفاده از مدل‌های حمل‌ونقلی پاک مانند دوچرخه‌سواری، پیاده‌روی و گسترش حمل‌ونقل عمومی به گونه‌ای که خودروهای شخصی حضور حداقلی در شهر را داشته باشند؛ شهری که عرصه‌های عمومی، خالی از ماشین شوند و به‌جای اینکه ماشین‌ها عرصه را بر شهر تنگ کرده باشند، شهر در اختیار انسان‌ها با پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری قرار گیرد؛ حذف خودرو از بوستان جنگلی چیتگر منطقه ۲۲ و در اختیار گذاشتن آن برای خانواده‌ها، ورزشکارها، کودکان و بانوان در نتیجه این رویکرد و این نگاه است. شهر، فارغ از آلودگی‌های زیست‌محیطی با کاهش پسماند، تفکیک از مبدأ و بازیافت مواد و انرژی از آن و به‌عبارت دیگر، شهر پاک از ویژگی‌های شهر آرمانی است که طرح «کاپ» در منطقه ۲۲ به این منظور اجرایی شده است. نظافت، پاکیزگی و رفت و روب معابر و حذف مخازن پسماند از شهر، تمیزی و سلامت شهری را به ارمغان دارد. شهر هوشمند و دانش‌بنیان، هویت بر دستاوردهای علمی و فن‌آوری‌های هوشمندانه از ویژگی‌های دیگر شهر مطلوب است. شهر تهران، شهری بین‌المللی است و باید با شهرهای دیگر دنیا ارتباط فعال و مؤثر داشته باشد. دیپلماسی شهری از رویکردهای مورد توجه شهردار تهران است. این ویژگی در ایام فراگیری «کرونا»، بیشتر مشخص شد و درباره سایر مسائل بین‌المللی که شهرها با آن دست به گریزند، این مسیر باید ادامه یابد و شهرها در ارتباط با یکدیگر همدلی را تجربه کنند.»

در این زمینه، تهران در سال‌های آینده شاهد چه تغییراتی خواهد بود؟

به نظر می‌رسد، با بالا رفتن سطح آگاهی شهروندان از جایگاه خود و نیز جایگاه مدیریت شهری، چشمه‌های امید بسیاری برای نسل امروز گشوده شده است. شکل‌گیری اجتماع‌ها و نهادی مردمی، پوشش‌ها، کمپین‌ها و اقدامات خودجوش، حفظ محیط‌زیستی، مبارزه با بی‌خانمانی، حقوق کودکان کار، مشارکت بر امور شهری، مطالبه‌گری از مدیران، شکل‌گیری بوستان‌های جنسیتی، حضور زنان در جامعه و... از جمله اقداماتی است که هویت متفاوتی برای تهران رقم خواهد زد. هویتی که متفاوت از هویت سنتی و مدرن است. با توجه به اینکه این اقدامات بیشتر منفعت عموم جامعه را در نظر می‌گیرد، می‌توان انتظار داشت که تغییرات مثبت باشند.

پای ثابت فعالیت‌های هنری مدرسه

گفت‌وگو را خواهر کوچک‌تر یعنی مرضیه خانم سادات گرامیان شروع می‌کند و می‌گوید: «علاقه‌مندی‌های مادر به هنر خیاطی باعث شد تا ما نیز به هنر گرایش پیدا کنیم. از نقاشی شروع کردیم. تمرین مداوم و پشتکار، مربی‌مان بود. گاهی گل‌دان‌های باغچه، مدل نقاشی‌مان می‌شدند و گاهی عروسک‌ها را مقابل‌مان می‌گذاشتیم و شروع می‌کردیم به نقاشی و نقاشی. هر بار که می‌گذشت نقاشی‌هایمان به واقعیت نزدیک‌تر می‌شد. همزمان با نقاشی، خیاطی را هم از مادر فراگرفتیم. بیشتر عروسک‌هایمان را هم بعد مدتی خودمان می‌دوختیم. تیکه‌دوزی هم آن سال‌ها (دهه ۶۰) خیلی طرفدار پیدا کرده بود. ما هم سعی کردیم یاد بگیریم. مدرسه که رفتیم، معلم‌ها حساسی با دیدن نقاشی‌ها و خط‌نگاری‌های ما ۲ خواهر ذوق می‌کردند. طولی نکشید که شدم پای ثابت برنامه‌هایی مانند تهیه روزنامه دیواری و تزیینات مراسم مناسبتی مدرسه کمی بعد از آن نیز با عنوان «برترین هنرمندان کوچک» مورد تقدیر قرار گرفتیم.»

هنرت را بشناس

مرضیه خانم می‌گوید: «ذات هنر این‌گونه است که وقتی وارد آن می‌شوی دوست‌داری همه رشته‌هایش را تجربه کنی. این دقیقاً حکایت من و خواهرم است که نقاشی با گواش، رنگ روغن، ابرنگ، سیاه قلم، گریم صورت، ساخت زیورات رزینی و فلزی، تابلوهای حکاکی و برجسته، نرم‌افزارهای گرافیکی رایانه، صنایع چوبی، ویترای، طراحی روی پارچه اکسوسری‌های منسوجات و عکاسی را یکی پس از دیگری آزمودیم. هنر جوهای بسیاری هم داریم که برخی از آنها اگر بضاعت مالی مناسبی نداشته باشند برایشان کلاس‌های خصوصی برگزار می‌کنیم تا دعای خیرشان برکت هنر و توانمان شود. تا قبل از نابه‌سامانی‌های اقتصادی نیز کارگاه‌هایی کارآفرینی (عروسک‌سازی) داشتیم که حدود ۲۰ بانو با ما همکاری داشتند.» او همچنین می‌گوید: «به نظر هر کسی استعدادی دارد که باید شناسایی و شکوفا شود. چراکه هم جامعه به استعداد همه ما به یک اندازه نیاز دارد و هم خود فرد به عزت نفس دست می‌یابد. استعدادی که شکوفا نشود نوعی ظلم در حق فرد و جامعه است.»

این ۲ هم‌محله‌ای دستی بر آتش هنرهای مختلف دارد؛ از عروسک‌سازی تا نقاشی

خواهران همه فن حریف

سحر جعفریان

ایسن دو خواهر با بقیه فرق دارندگاه رقابت می‌کنندگاه با رقافت، به‌هم هنرمی آموزند. هر دو از کودکی به واسطه مادری هنردوست به نقاشی، خیاطی، عروسک‌دوزی علاقه‌مند شدند. هرچه بیشتر می‌رقنند، تجربه کردن سایر رشته‌های هنری برایشان جذاب‌تر می‌شد. در نوجوانی عنوان «برترین هنرمندان کوچک» محله استادمعین را از آن خود کردند. خودآموزهای که خیلی زودتر از آنچه که تصور می‌شد، مربی و کارآفرین شدند و حالا ضمن برگزاری نمایشگاه‌های عکس و صنایع‌دستی، گالری‌های نقاشی و کارگاه‌های آموزشی متنوع، اجرای نقاشی دیوارهای هنری گوناگون به بازار کار و اشتغال روانه کرده‌اند. در این گفت‌وگو ساعتی را مهمان کارشناسان گرافیک «زهراسادات گرامیان» ۳۸ ساله و «مرضیه سادات گرامیان» ۳۲ ساله ساکن محله استادمعین می‌شویم تا با هم زندگی هنرشان را مرور کنیم. ►

هدف تنها هنر نیست

زهراسادات می‌گوید: «البته در کنار این‌گونه تربیت‌ها باید روحیه خیرخواهانه را نیز چاشنی کرد. هنری که سودی برای دیگران نداشته باشد به معنای واقعی هنر نیست و معجزه‌ای که باید رخ نمی‌دهد. باید مدیران بستری را فراهم کنند که از هنر و علم صاحبان آنها به درستی استفاده شود. اینکه من هنرمند، اثر هنری خلق کنم فقط برای فروش و امرارمعاش خودم، هدف هنر نیست. هنر برای ارتقای بینش و آگاهی افراد رایش می‌شود که متأسفانه این روزها خیلی از سوی مدیران طلبیده نمی‌شود تا میزان علاقه هنری شهروندان نیز به مدد آن افزایش یابد. مگر اینکه گاهی نقاشی دیواری یا خطی، جای نقش ببندد. همه هنر در این شهر به همین‌ها یا سردیس و تندیس چندان هنرمندانه خلاصه می‌شود که کاش همان قدر که تخصص در علم را مهم می‌پندارند در هنر هم قبول کنند.»

تأثیر هنرهای شهری بر تهران این روزها

شهر با همه عناصرش زنده است و پیوندی دیرین با هنر در طول اعصار دارد. «شیرین امیری» پژوهشگر مسائل اجتماعی با تأکید بر تأثیر هنرهای شهری بر پیکره پایتخت می‌گوید: «تهران دود گرفته و پر ترافیک که این روزها، کرونای افسارگسیخته در آن جولان می‌دهد تجلی هنرهای هفتگانه در آن می‌تواند نشاط و پیوند اجتماعی ایجاد کند و از منظر زیبایی‌شناسی باعث پویایی آن شود. در حال حاضر در این شهر رنگ و هنر جایگاه مطلوبی ندارد. همچنان که پدیده هنرهای شهری در تهران و آثار مداخلات هنری در آن دیده نمی‌شود. به گونه‌ای که ارزش‌های سنتی، هویتی و قانونی به‌تدریج محو می‌شوند و خشونت از اندیشه تا کلام فیزیک شهرنشینان جای باز کرده است. برای پرداختن به هنر در شهر، مدیران باید بستری مناسب از جمله آموزش و تشویق را فراهم کنند. برگزاری هنرهای نمایشی، موسیقی‌نوازی خیابانی، برایی گالری‌های عمومی در فضاهای باز، راهاندازی نمایشگاه‌های عکس و صنایع‌دستی، تشکیل نگارخانه‌های مستمر، القای هنر در معماری و فرم نماها، چیدمان المان‌ها و نمادها، میلان‌های شهری، ابروها و طراحی فضاهای سبز، اجرای نقاشی‌های دیواری وسیع و ارج نهادن مقام هنرمندان می‌تواند در برنامه‌ای بلندمدت سبب ارتقای اجتماعی و افزایش همبستگی شهری، تلطیف روحیه شهروندان شود.» امیری می‌افزاید: «هنرهای شهری زیرساخت‌های مدنی، هویت‌ها و بخش‌های مختلف را توسعه می‌بخشد و با استفاده از طیف متنوعی از اشکال هنر و برنامه‌های کاربردی پویایی و سرزندگی را به فضاهای عمومی باز می‌گرداند. در واقع هنر با ایجاد معنا و پیام در اجتماع، فرهنگ و زیست‌محیطی سبب افزایش آگاهی و سلامت روان می‌شود.»

سرنوشت «سلاطین» طلای کثیف

زباله‌های منطقه کجا می‌روند و به چه چیزی تبدیل می‌شوند

سحر جعفریان

پسماند، این محصول جانبی فعالیت‌های انسانی، طی این سال‌ها با روایت‌های عجیب و غریب بسیاری از عناوین طلای کثیف، دورریختنی‌های مفید گرفته تا تولید انرژی‌های گران‌بها و سودآوری‌های نجومی و باندهای زیرزمینی که همگی گواه پیچیدگی‌های این موضوع است، بر کیفیت زندگی افراد تأثیر بسیاری داشته است. شاید یکی از روایت‌هایی که کمتر به آن پرداخته شده است، سرانجام همین پسماندهایی باشد که پس از آخرین مراحل، یعنی جمع‌آوری و برداشت به کارخانه‌ها و کارگاه‌های تولیدی مختلف برای بازگرداندن به چرخه مصرف دوباره، ارسال می‌شوند. در این گزارش ضمن گفت‌وگو با مدیران شهری منطقه و کارشناسان حوزه پسماند به بررسی چگونگی باز تولید و دفع نهایی پسماندها می‌پردازیم. ►

میانگین سمرانه پسماند تولیدی هر شهروند در منطقه ۹، روزانه بیش از ۸۰۰ گرم برآورد شده است که حدود ۷۰درصد آنها، مواد فسادپذیر هستند. موادی که برای بازیافت و بازگشت به چرخه مصرف مستلزم صرف هزینه‌های بسیار است. این بازگشت به چرخه مصرف دوباره نیز برای هر نوع از انواع پسماند روایتی جداگانه دارد. «مصطفی دینی»، سرپرست معاونت خدمات شهری و محیط‌زیست شهرداری منطقه، در این‌باره می‌گوید: «ایستگاه پردازش و بازیافت پسماند منطقه از جمله ایستگاه‌های فعال پردازش پسماند تهران است که پسماندها را از منظر وضعیت فیزیکی، کاربرد اصلی، مواد تشکیل‌دهنده، ویژگی‌های فیزیکی، منشا پیدایش و ایمنی به خوبی جمع‌آوری، تفکیک، پردازش و بازیافت می‌کند. روزانه بیش از ۳۷۰ هزار کیلوگرم زباله جمع‌آوری می‌شود. این حجم از زباله در ایستگاه با دقت تفکیک می‌شوند.»

کاغذ، «سلطان» پسماندها

بسیاری از کارشناسان حوزه پسماند از «کاغذ» و «قوا» به‌عنوان «سلطان پسماند» یاد می‌کنند. پسماندی که اگر به درستی وارد چرخه بازفرآوری نشود، با قطع درختان، محیط‌زیست و طبیعت، دچار مرگ زود هنگام می‌شود. دینی همچنین می‌افزاید: «بیشترین حجم کاغذ و مقوا از محله «ستاد معین» با توجه به اماکن اداری و تجاری بسیار، جمع‌آوری

می‌شود. پسماندهای کاغذی پس از تفکیک در ایستگاه پردازش به کارخانه‌های جعبه و کارتن‌سازی انتقال می‌یابند. البته صنعت بازیافت کاغذ در ایران با مشکلاتی مانند پایین بودن کیفیت اغلب کاغذهای تولیدی، ناصاف بودن سطح مقواها به سبب پرس‌های نادرست، فقدان تکنولوژی و تجهیزات کارتن‌سازی مواجهه است. جعبه‌های مواد غذایی از شیرینی و شکلات گرفته تا فست‌فود و لوازم مختلف از بازیافت دوباره کاغذها تولید می‌شوند.»

از پلاستیک تا پاره‌های فرسوده

سرپرست معاونت خدمات شهری و محیط‌زیست شهرداری منطقه، درباره انواع پلاستیک‌های بازیافتی می‌گوید: «بیش از ۱۵ نوع پلاستیک در شهر تولید می‌شود که گروه پسماندهای «پت» (بطری‌های آب معدنی و نوشابه) بیشترین فراوانی تولیدی در محله‌های ۹گانه منطقه را دارند. پلاستیک‌ها

پس از جداسازی به کارخانه‌های همجوار فرستاده و پس از فرسوده‌سازی برای تبدیل به لیاف، ایزوگام، کفپوش‌های سالی و خودرو و البته ظروف پلاستیکی منتقل می‌شوند. فلزات رنگی و آهن‌آلات نیز دوباره ذوب می‌شوند تا در صنعت در و پنجره‌سازی و لوازم فلزی سبک استفاده شوند. البته پسماند قوطی‌های نوشیدنی مانند انواع آبمیوه که در منطقه ۹ در شرایط «کرونا» بی‌کاهش چشمگیری داشته است، به ششم‌اھن تبدیل می‌شوند تا با فروش به کارخانه‌های قوطی‌سازی به مصرف دوباره برسند. تابه‌های فرسوده نیز از سوی هنرمندانی مستقیم از ایستگاه پردازش

پسماند منطقه خریداری می‌شوند تا با رنگ‌آمیزی و خلایق تبدیل به بهترین‌ها از دورریختنی‌ها شوند و یا به کارخانه‌هایی حوالی «بوئین‌زهر» فروخته می‌شوند تا کفپوش سالن‌های ورزشی شوند.»

پسماند نان دوباره بر سر سفره ما

دینی درباره پسماند نان نکته جالبی برایمان می‌گوید: «پسماند نان خشک، یکی از بیشترین پسماندهای

جمع‌آوری شده در منطقه ۹ با توجه به الگوی تغذیه‌ای اهالی است که بیش از ۷۰درصد آنها، نان را در اغلب وعده‌های غذایی استفاده می‌کنند. روایت پسماند نان‌های خشک، پیچیدگی‌هایی دارد. چراکه بسیاری از کارشناسان بهداشت براین‌باورند که فرایند کپک‌زدگی نان‌ها از مبدأ آغاز می‌شود. این یعنی اگر نان خشک کپک زده پس از جداسازی در ایستگاه پردازش به کارخانه‌های تولید غذای طیور و دام برسد و دام از آنها تغذیه کند و انسان نیز از فرآوری‌های دامی مصرف کند، به‌گونه‌ای انواع بیماری‌های ویروسی و میکروبی به انسان منتقل می‌شود. در منطقه ۹ بیش از ۳۰درصد از نان‌های خشک جمع‌آوری شده، کپک زده هستند که توسط کارگران ایستگاه پردازش از سایر پسماندهای نان خشک جدا می‌شوند تا از بروز آلودگی‌های احتمالی جلوگیری شود.»

خرده‌شیشه‌های پر مصرف

شیشه‌های دیگر از انواع زباله‌های بازیافتی است که با توجه به شفافیت و رنگشان، جداسازی و به کارخانه‌های شیشه‌سازی ارسال می‌شوند. شیشه‌ها در کارخانه، خرد و ریز و دوباره در کوره‌ها ذوب خواهد شد تا در جریان بازفرآوری به محصولات جدید از جنس همان شیشه تبدیل شوند. البته کاربردهای دیگری هم می‌توان برای شیشه‌های بازیافتی از جمله قاپیر گلاس، یشم شیشه، آسفالت، صنعت خودروسازی و دستگاه‌های ماسه‌پاشی تعریف کرد.

شروط وجود تکنولوژی و تخصص در پسماند

«محمدرضا کشاورز»، فعال صنعت پسماند، درباره تخصصی بودن فعالیت در حوزه پسماند، می‌گوید: «صنعت پسماند و باز تولید چون به سلامت و بهداشت افراد ارتباط مستقیم پیدا می‌کند باید با تخصص، تکنولوژی و تجهیزات همراه باشد. برای مثال، اجرای مراحل بازیافت از جداسازی گرفته تا شست‌وشو، آبگیری و آسیاب کردن باید با توجه به استانداردها انجام پذیرد چراکه کوچک‌ترین خلل در مراحل یا نادرستی هریک از آنها بر کیفیت و بهداشت محصولات بازتولید شده تأثیری منفی دارد که می‌تواند چرخه بازیافتی معیوبی را به وجود آورد.»

هزار و ۹۱۵ کیلوگرم کاغذ و مقوا ماهانه در محله‌های منطقه تولید می‌شود که عنوان بیشترین حجم پسماند منطقه را به خود اختصاص داده است.

محله شمشیری بیشترین و محله استادمعین کمترین پسماند را تولید می‌کنند.

کیلوگرم پسماند الکترونیکی عنوان کمترین پسماند تولیدی منطقه است.

عنوان گران‌ترین پسماندها به ترتیب به فلزات رنگی، پت و پلاستیک اختصاص دارد.

رتبه منطقه در تولید زباله بین مناطق ۳۲گانه پایتخت است.

- **صاحب امتیاز:** مؤسسه همشهری
- **مدیر مسئول:** نیلوفر قدیری
- **شورای سردبیری:** مهدی علیپور
- **سروش جتایی**
- **زکیه سعیدی**
- **تحریریه:** مهدی اسماعیل پور / مریم باقرپور
- **سمیرا باباجانیور / ثریا روزبهانی / سحر جعفریان**
- **فاطمه نصیری**
- **مدیر هنری:** کامران مهرزاده
- **صفحه آرایی:** محمدرضا محمدی تاش / علی حسینی / میلاد رفیعی
- **فازنه توکلی**
- **حروفچینی و تصحیح:** منیژه خسروآبادی / اعظم آجوربندیان / فهیمه شیرازی
- **نشانی:** خیابان ولی عصر (عج) ترسیده به پارک وی کوچه تورج پلاک ۱۴ ● **کد پستی:** ۱۹۶۶۵۳۳۸ ● **صندوق پستی:** ۱۹۶۶۶-۴۵۹۵۶ ● **تلفن:** ۲۳۰۲۳۱۰۰ ● **دورنگار:** ۲۳۰۲۳۴۸۸

هویت

مریم باقرپور

ساخت نخستین بزرگراه ایران با ۵۰ میلیون تومان!

«کرج» به عنوان منطقه بیلاقی و خوش آبوهوا، در زمان «قاجار» و در دوران «پهلوی»، تفریحگاه مطلوبی برای مردم، درباریان و اشراف به شمار می آمد و از سویی تنها راه ارتباطی با شمال کشور بود. با گسترش و ازدیاد اتومبیل، جاده پیشین که به عنوان «جاده قدیم» شناخته می شد، پاسخگوی ازدحام اتومبیل نبود. بنابراین، سال ۱۳۴۱، دولت وقت تصمیم گرفت برای کنترل بار ترافیکی، راه مناسبی برای اتصال «تهران» به کرج بسازد که از آن به عنوان شاهراه «تهران- کرج» نام برده می شد. این پیشنهاد مورد تصویب قرار گرفت و با مذاکره و مشاوره با شهرداری تهران، بزرگراه مورد نظر از فاصله هزار و ۴۰۰ متری شمال «سهره مهرآباد» در امتداد جاده شمالی - جنوبی «باغ فیض» و از شمال باغهای کاروانسرای «سنگی» و ۲ روستای «کلاک» و «گرمدره» گذشته و به سمت جنوب کرج منحرف می شد. در آن زمان قرار بر این شد تا یک شرکت ایرانی، این شاهراه را بسازد تا هزینه ها را از عوارضی بگیرد. شرکت «راه سازی ایرانی» آغاز به ساخت نخستین بزرگراه ایران در مسیر تهران - کرج کرد. آذرماه سال ۱۳۴۵، ساخت این شاهراه با ۵۰ میلیون تومان هزینه به پایان رسید. در این بزرگراه، ماشین ها با سرعت حداکثر ۱۰۰ کیلومتر بر ساعت بر پهنای ۳ باند می توانستند تردد کنند.

آیا می دانستید

روایت «مرادآباد» در کتابهای تاریخی

آیا می دانید در محدوده جنوبی کوه های «البرز» شمال بلوار «سیمون بولیوار» محله ای وجود دارد که به نام «مرادآباد» شهرت دارد. این محله قدیمی جزو بافت قدیمی منطقه ۵ به شمار می آید. به گفته برخی افراد، مرادآباد ده کوچکی بوده با ۶۵ نفر سکنه. مزرعه «خاک لاری» هم جزو این ده است. در کتاب اسامی دهات کشور، مرادآباد جزو «شهران» بوده ولی در فرهنگ جغرافیایی ایران، به حساب «کن» گذارده شده است. در جلد نخست کتاب «جغرافیای تاریخی شمیران» هم مرز شرقی «حصارک»، مرادآباد معرفی شده است. همچنین در جلد سوم کتاب «تاریخ اجتماعی و فرهنگی ایران»، نام مرادآباد را با ۸۲ نفر جمعیت در سال ۱۳۵۵، در فهرست آبادی های محدوده طرح ۲۵ ساله معرفی کرده اند. این محله اکنون بیش از ۴ هزار نفر جمعیت دارد.

تقویم محله

در پهنه غربی پایتخت ۲۸ مهرماه تا ۴ آبان ماه
اتفاق های زیادی افتاده که در زیر به برخی از این رویدادها اشاره شده است.

۳ آبانماه سال ۱۳۹۶، همه نانوایی های منطقه ۹ به کمپین «نه به کیسه پلاستیکی» پیوستند. این رویداد با همکاری اداره محیط زیست و کانون های محیط زیست محله ها منطقه انجام گرفت و در آن همه کارکنان نانوایی های محدوده درباره مضرات استفاده از تماس نان داغ با کیسه پلاستیکی و تأثیر آن بر سلامت انسان قرار آموزش دیدند.

۴ آبانماه سال ۱۳۹۵، تشکیل تعاونی های کوچک زودبازده در منطقه ۲۱ پیشنهاد شد. به باور مدیران شهری وقت، توانمندسازی زنان سرپرست خانوار از طریق تشکیل تعاونی کوچک زودبازده، امکان پذیر بود و به این روش بستر مناسب برای حل مشکلات معیشتی و اشتغال ایشان فراهم می شد.

۲ آبانماه سال ۱۳۸۶، یک دستگاه پله هوایی عابرپیاده در «سهره استادیوم آزادی» نصب شد. این پله هوایی عابرپیاده با صرف هزینه ای بالغ بر یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون ریال در سهره استادیوم آزادی نصب و به بهره برداری رسید. این پل ارتباطی ۳ شاخه به ارتفاع ۱۳۵ متر و ۳ پلکان در ضلع غرب به شرق و جنوب، تقاطع دارد و با افتتاح آن تردد عابران پیاده به دو سوی تقاطع آسان شد.

یادداشت

۶ نکته برای داشتن خانواده سالم و شاد

خانواده، نخستین پایگاه زندگی هر فردی به شمار می آید و با توجه به اینکه در تکه بیست و دوم پایتخت بیشتر افراد در خانه های آپارتمانی و مجتمع ها سکونت دارند، بیشترین ارتباط هر فردی با خانواده اش خواهد بود. اما برای رسیدن به یک خانواده سالم و شاد چه باید کرد؟

۱- ایجاد روابط سالم بین اعضای خانواده: شیوه های ارتباطی نامناسب در خانواده، تأثیرات زیانباری روی فرد و سلامت او خواهند داشت. خانواده های فاقد روابط گرم و محبت آمیز، خانواده هایی با سبک ارتباطی خصومت آمیز یا شیوه های ارتباطی به شدت وابسته، همواره با مشکلاتی روبه رو می شوند. برقراری شیوه ارتباطی محترمانه و درعین حال گرم و صمیمانه، نشان دهنده یک خانواده سالم است و به بهداشت روان آنان کمک می کند.

۲- ایجاد شرایط گفت و گو و تبادل نظر: با فراهم کردن محیطی گرم و صمیمانه، فرصت اظهار نظر و تبادل افکار به افراد خانواده داده می شود تا همه بتوانند مشکلات خود را در محیطی دوستانه مطرح کنند و با تکنیک بارش فکری، بهترین روش مشخص شود.

۳- تلاش برای رسیدن به اهداف خانوادگی: خانواده ای که دارای سطح بالایی از بهداشت روانی است، اشتراک و همراهی اعضا برای تعیین هدف های خانواده و تأمین مصالح خانواده، پیروی از روش های عقلانی در همه امور خانوادگی، شرکت دادن همه اعضای خانواده در تصمیم گیری های مربوط به امور خانواده، تقسیم کار و واگذاری مسئولیت میان اعضا دیده می شود. به این ترتیب، اسباب رشد فرزندان در جنبه های مختلف شخصیتی فراهم خواهد شد.

۴- وضع قوانین مشخص در خانواده: وجود قواعد روشن در خانواده، برای حفظ ارزش ها، تأمین نیازها و رسیدن به اهداف خانوادگی، حائز اهمیت است. وضع قوانین از آشفتگی در خانواده می کاهد و هماهنگی بین اعضای خانواده بیشتر می شود که به بهبود بهداشت روانی کمک می کند. البته قوانین باید به صورت انعطاف پذیر و متناسب با توانایی افراد باشد.

۵- همسو بودن والدین برای رشد و تربیت فرزندان: به طور کلی نگرش و رفتار والدین می تواند تسهیل کننده یا مانعی در جهت رشد و تکامل کودک باشد. مراقبت مداوم، تسلط بیش از حد، محافظت بیش از اندازه و دلسوزی افراطی والدین به شخصیت کودکان آسیب می رساند. برای رسیدن به خانواده سالم، والدین باید به بچه ها توجه کنند.

۶- پرهیز از توهین و سرزنش در برخورد با اشتباه: بهداشت روانی خانواده موجب می شود که افراد در موقعیت های دردرس ساز از یکدیگر حمایت کنند و به جای سرزنش یا توهین که جز تخریب شخصیتی پیامدی ندارد، مشکل را با همیاری یکدیگر حل کنند.

مریم گلی پور
مدیر سرای محله زیبادشت

شهروند خبرنگار

آبگرفتگی و مشکلات

ترافیکی

منطقه ۵ در روزهای اخیر چند بارندگی داشتیم که موجب شد در بعضی از نقاط منطقه و از جمله روی پل شهید «باکری» در بزرگراه شهید «حکیم» آب مانده و ترافیک ایجاد شود. با توجه به اینکه مسئولان همواره از لایروبی نهرها و کانال ها خبر می دهند، کاش به شکل دوره ای کانال ها و جوی ها بازدید شود تا در بارندگی های بعدی شهروندان با مشکلی مواجه نشوند.

لاله ایمانی
ساکن جنت آباد شمالی

نیاز خیابان «اجتماعی» به نهبان

منطقه ۹ کارهای قابل توجه زیادی در خیابان «اجتماعی» یا همان «ستادمعین» جنوبی، انجام شده است. اما این محدوده از منطقه هم مانند بسیاری از بوستان ها نیاز به نهبان و مأمور دارد. شبها عبور از این خیابان برای عابران پیاده آسان نیست و حضور جوانان و گاه معتادان سبب ترس اهالی می شود.

ایمان رحیمی
محله شهید دستغیب

زباله ها در خیابان

منطقه ۲۱ در شرایط شیوع ویروس «کرونا»، کثیفی خیابان ها هم معضلی برای خود شده است. در خیابان شهید «رجایی» جنوبی، به سبب وجود فروشگاه های مختلف، تره بار و حضور دستفروشان، بیشتر ساعات های روز، خیابان با انواع زباله ها پر شده و این موضوع سبب ناراحتی ساکنان شده است. شکایت به مدیران فروشگاه و تره بار هم نتیجه ای نداشته است. از مسئولان درخواست رسیدگی داریم.

مینا مبینی
خیابان تهرانسر

توقف وانتی ها و دردرس هایش

منطقه ۲۲ توقف وانتی های که در آن پسته و میوه وجود دارد، در بلوار منتهی به بوستان «شهدای خلیج فارس» علاوه بر ترافیک، سبب تصادف می شوند. چون خودروها با سرعت از بزرگراه شهید «باقری» به سمت بلوار وارد شده و وجود خودروهای توقف شده، خریداران میوه و پسته و... موجب می شود که تصادف ایجاد شود. از سویی هم گاهی ۲ مسیر از خیابان بسته شده و ترافیک ایجاد می شود.

آرش فراهانی
محله چیتگر